A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2015. szeptember 23.*

„A dokumentumokhoz való hozzáférés — 1049/2001/EK rendelet — Az ECHA birtokában lévő dokumentumok — Harmadik személytől származó dokumentumok — A hozzáférés iránti kérelem megválaszolására előírt határidő — A hozzáférés megtagadása — Harmadik személy kereskedelmi érdekeinek védelmére vonatkozó kivétel — A döntéshozatali eljárás védelmére vonatkozó kivétel — Nyomós közérdek — Környezeti információk — Környezetbe való kibocsátás”

A T-245/11. sz. ügyben,

a **ClientEarth** (székhelye: London [Egyesült Királyság]),

a **The International Chemical Secretariat** (székhelye: Göteborg [Svédország])

(képviseli őket: P. Kirch ügyvéd)

felpereseknek

az **Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA)** (képviselik: M. Heikkilä, A. Iber és T. Zbihlej, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: D. Abrahams barrister)

alperes ellen,

támogatják:

az **Európai Bizottság** (képviselik kezdetben: E. Manhaeve, P. Oliver és C. ten Dam, később: E. Manhaeve, P. Oliver és F. Clotuche-Duvieusart, végül: E. Manhaeve, F. Clotuche-Duvieusart és J. Tomkim, meghatalmazotti minőségben)

és

a **European Chemical Industry Council (CEFIC)** (székhelye: Brüsszel [Belgium], képviselik: Y. van Gerven és M. Bronckers ügyvédek)

beavatkozó felek,

az ECHA 2011. március 4-i azon határozatának megsemmisítése iránti kérelem tárgyában, amely megtagadta bizonyos vegyi anyagok regisztrálási eljárása keretében közölt információkhoz való hozzáférést,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: M. E. Martins Ribeiro elnök (előadó), S. Gervasoni és L. Madise bírák,

* Az eljárás nyelve: angol.

hivatalvezető: L. Grzegorczyk tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. január 30-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

A – *Nemzetközi jog*

1. *A TRIPS-megállapodás*

1 A szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól (TRIPS) szóló 1994. április 15-i egyezmény (HL L 336., 214. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 305. o.; a továbbiakban: TRIPS-megállapodás), amely a Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) létrehozó egyezmény (HL 1994. L 336., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.; kihirdette: 1998. évi IX. törvény) IC. mellékletét képezi, tartalmazza a „Szellemi tulajdonjogok megadásának, terjedelmének és felhasználásának alapkövetelményei” című II. részt. E résznek a „Nyilvánosságra nem hozott adatok védelme” című 7. fejezetében szerepel a 39. cikk, amely a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tisztességtelen versennyel szembeni hatékony védelemnek a Párizsi Egyezmény (1967) 10. bis cikkében előírt módon történő biztosítása során a tagok oltalmat biztosítanak a 2. pont szerint nyilvánosságra nem hozott információnak és a 3. pont szerint a kormányok vagy kormányzati szervek rendelkezésére bocsátott adatoknak.

(2) A természetes vagy jogi személyeknek lehetőséget kell adni arra, hogy a jogosan ellenőrzésük alá tartozó információnak a tisztességes kereskedelmi gyakorlattal ellentétes módon […], hozzájárulásuk nélkül mások által való megszerzését vagy felhasználását és nyilvánosságra hozatalát megakadályozzák mindaddig, amíg az ilyen információ:

a) titkos abban az értelemben, hogy mint egységes egész vagy elemei bármely megjelenése és összeállítása általánosan nem ismert, vagy könnyen nem ismerhető meg az olyan körökben mozgó személyek számára, akik rendes körülmények között az említett információval foglalkoznak;

b) kereskedelmi értékkel rendelkezik, mivel titkos; és

c) titokban tartása érdekében az adatok felett ellenőrzés gyakorlására feljogosított személy a körülményekhez képest ésszerű lépést tett.

(3) Amennyiben a tagok vegyi elemeket hasznosító gyógyszer- vagy mezőgazdasági vegyi termék forgalomba hozatalának jóváhagyásához olyan, még nyilvánosságra nem hozott tesztek vagy más adatok rendelkezésre bocsátását követelik meg, amelyekhez csak számottevő erőfeszítés révén lehet hozzájutni, védeniük kell az ilyen adatokat a tisztességtelen kereskedelmi felhasználással szemben. Emellett a tagoknak védelmet kell nyújtaniuk az ilyen adatok nyilvánosságra jutásával szemben, kivéve ha azt a közérdek védelme teszi szükségessé, vagy ha lépéseket tesznek annak biztosítására, hogy az ilyen adatok a tisztességtelen kereskedelmi felhasználással szemben védelemben részesüljenek.”

2. *Az Aarhusi Egyezmény*

2 A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezményt (kihirdette: 2001. évi LXXXI. törvény; a továbbiakban: Aarhusi Egyezmény) 1998. június 25-én írták alá Aarhusban.

3 Az Aarhusi Egyezmény 2. cikkének (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A »környezeti információ« jelent bármely írott, látható, hallható, elektronikus vagy egyéb formában megjelenő információt, melynek tárgya:

a) a környezet elemeinek, úgymint a levegőnek és az atmoszférának, a víznek, a talajnak, a földnek, a tájképnek, a természetes élőhelyeknek, a biológiai sokféleségnek és összetevőinek, beleértve a genetikailag módosított szervezeteket is, illetve ezen elemek közti kölcsönhatásnak az állapota;

b) tényezők, úgymint anyagok, energia, zaj és sugárzás, tevékenységek és intézkedések, beleértve a közigazgatási intézkedéseket, a környezetet érintő megállapodásokat, irányelveket, jogalkotást, terveket és programokat, amelyek befolyásolják vagy befolyásolhatják a fenti a) albekezdésben említett környezeti elemeket, […];

c) az emberi egészség és biztonság állapota, az emberi élet, a kulturális helyszínek és az épített környezet állapota, olyan mértékben, amilyen mértékben ezeket befolyásolja, vagy befolyásolhatja a környezeti elemek állapota, vagy ezen környezeti elemeken keresztül a b) albekezdésben említett tényezők, tevékenységek vagy intézkedések.”

4 Az Aarhusi Egyezmény 3. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A Felek az Egyezmény rendelkezéseinek megvalósításához szükséges egyértelmű, átlátható és következetes keret létrehozása és fenntartása céljából meghozzák a szükséges jogi, szabályozásbeli [helyesen: törvényi, rendeleti] és egyéb intézkedéseket, beleértve azon intézkedéseket is, melyek célja a kompatibilitás biztosítása az ezen Egyezményben foglalt tájékoztatási, részvételi és igazságszolgáltatási kötelezettség megvalósításáról szóló rendelkezések között” [helyesen: beleértve az ezen Egyezménynek az információkra, a nyilvánosság részvételére és az igazságszolgáltatáshoz való jogra vonatkozó rendelkezései közötti összhang biztosítására irányuló intézkedéseket, valamint a megfelelő végrehajtási intézkedéseket is].”

5 Az Aarhusi Egyezmény 4. cikkének (1)–(4) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Valamennyi Fél biztosítja ezen cikk további bekezdései függvényében, hogy a hatóságok környezeti információ kérése esetén a nyilvánosság rendelkezésére bocsátják a kért információt a nemzeti szabályozás keretében, ideértve, amennyiben igénylik, az alábbi b) bekezdésben foglaltak szerint az ezen információt tartalmazó vagy azt alkotó eredeti dokumentumok másolatait:

a) az információkéréshez fűződő érdek megjelölésének igénye nélkül;

b) a kért formában, kivéve azokat az eseteket:

i. ha a hatóság számára ésszerű az információt más formában rendelkezésre bocsátani, mely esetben az eltérő rendelkezésre bocsátási forma okait is ismertetik, vagy

ii. ha az információ más formában már nyilvánosan rendelkezésre áll.

(2) Az (1) bekezdésben említett környezeti információt a lehető legrövidebb időn belül, de legkésőbb a kérés benyújtását követő egy hónapon belül kell rendelkezésre bocsátani, kivéve ha az információ mennyisége és bonyolultsága indokolttá teszi a fenti időszaknak a kérés benyújtását követő legfeljebb két hónapra történő meghosszabbítását. A kérelmezőnek bárminemű meghosszabbításról és annak indokairól tájékoztatást kell kapnia.

(3) A környezeti információra vonatkozó kérés elutasítható, amennyiben:

a) a hatóság, melyhez a kérést benyújtották, nem rendelkezik a kért környezeti információval;

b) a kérés egyértelműen ésszerűtlen, vagy túlságosan általános módon fogalmazták meg; továbbá

c) a kérés olyan anyagra vonatkozik, mely előkészítés alatt áll, vagy hatóságok belső kommunikációjára vonatkozik, abban az esetben, ha a nemzeti jog vagy szokásjogi joggyakorlat e kivételeket megállapítja, tekintetbe véve a közérdeket, amely az információ feltárásához fűződik.

(4) A környezeti információra vonatkozó kérés elutasítható, amennyiben az információ feltárása hátrányosan érintené:

a) a hatósági eljárások titkosságát, ahol ezen titkosságot a nemzeti jog előírja;

b) a nemzetközi kapcsolatokat, a honvédelmet vagy a közbiztonságot;

c) az igazságszolgáltatás menetét, valamely személy azon képességét, hogy jogos bírósági eljárásban részesüljön, vagy valamely hatóság azon képességét, hogy büntetőjogi vagy fegyelmi természetű vizsgálatot folytasson le;

d) a kereskedelmi és ipari információ bizalmas jellegét, ahol ez a bizalmas jelleg méltányolható gazdasági érdekekre figyelemmel a jog által védett. E körben azonban a környezetvédelem szempontjából releváns kibocsátási adatok nyilvánosak kell hogy legyenek;

e) a szellemi tulajdonhoz fűződő jogokat;

f) természetes személy személyi adataira és/vagy annak irataira vonatkozó titoktartási kötelezettséget, amennyiben az adott személy nem adott hozzájárulást adatainak nyilvánosságra hozatalához, feltéve, hogy a bizalmas kezelést a nemzeti jog előírja;

g) egy harmadik fél érdekeit, amely a kért információt úgy biztosította, hogy az nem volt kötelessége, nem is volt rá jogilag kötelezhető, és nem adta jóváhagyását az anyagok kiadására; vagy

h) a környezet azon részét, amelyre az információ vonatkozik, például ritka fajok tenyészhelyeit.

Az információszolgáltatás [helyesen: A hozzáférés megtagadásának] fent említett okai szűken értelmezendők, figyelembe véve az információ feltárásához fűződő közérdeket, valamint azt, hogy a kért információ mennyiben vonatkozik a környezetbe történő kibocsátásokra.”

B – *Az uniós jog*

1. *Az 1049/2001/EK rendelet*

6 Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) 2. cikkében előírja, hogy bármely uniós polgár, valamint

valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult az intézmények dokumentumaihoz hozzáférni az e rendeletben meghatározott elvek, feltételek és korlátok szerint.

7 A 2. cikkének (3) bekezdése értelmében e rendelet „az intézmény birtokában lévő dokumentumokra vonatkozik, amely dokumentumokat az intézmény állított ki, vagy azok hozzá érkeztek, és amelyek az Európai Unió tevékenységi területeire vonatkoznak”.

8 Az 1049/2001 rendelet „Kivételek” című 4. cikke a következőképpen rendelkezik:

„[…]

(2) Az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel hátrányosan befolyásolná a következők védelmét [helyesen: Az intézmény megtagadja a dokumentumhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tétel sértené a következők védelmét]:

– természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekei, beleértve a szellemi tulajdont is,

[…]

kivéve, ha a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik.

(3) Az intézmény által belső használatra összeállított vagy az intézmény által kapott, olyan ügyre vonatkozó dokumentumhoz való hozzáférést, amellyel kapcsolatosan az intézmény még nem hozott határozatot, meg kell tagadni, ha a dokumentum közzététele [helyesen: hozzáférhetővé tétele] az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan veszélyeztetné [helyesen: sértené], kivéve ha a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik.

[…]

(4) A harmadik személyek dokumentumait illetően az intézmény köteles a harmadik személlyel egyeztetni annak megállapítása érdekében, hogy az (1) vagy a (2) bekezdésben felsorolt valamely kivétel alkalmazható-e, kivéve ha egyértelmű, hogy a dokumentum közzétehető [helyesen: hozzáférhetővé tehető], illetve nem tehető közzé [helyesen: nem tehető hozzáférhetővé].

[…]

(6) Ha a kivételek bármelyike a kért dokumentumnak csak részeit érinti, a dokumentum fennmaradó részei közzétehetők [helyesen: hozzáférhetővé tehetők].

[…]”

9 Az 1049/2001 rendelet 6. cikkének (2) és (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(2) Ha a kérelem nem elég pontos, az intézmény felkéri a kérelmezőt, hogy pontosítsa a kérelmet, és ennek során a kérelmező számára segítséget nyújt, például azzal, hogy tájékoztatja a nyilvános dokumentum-nyilvántartások használatáról.

(3) Ha a kérelem jelentős terjedelmű vagy nagyszámú dokumentumra vonatkozik, az érintett intézmény nem hivatalos úton tárgyalhat a kérelmezővel a méltányos megoldás érdekében.”

10 Az 1049/2001 rendeletnek az „Első kérelmek feldolgozása” című 7. cikke a következőket írja elő:

„(1) A dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelmet haladéktalanul el kell bírálni. A kérelmezőnek átvételi elismervényt kell küldeni. Az intézmény a kérelem iktatásától számított 15 munkanapon belül vagy megadja a hozzáférést a kért dokumentumhoz, és a 10. cikknek megfelelően ezen időtartamon belül biztosítja a hozzáférést, vagy írásbeli, indoklással ellátott válaszban teljesen vagy részlegesen elutasítja a kérelmet, továbbá tájékoztatja a kérelmezőt arról a jogáról, hogy e cikk (2) bekezdésének megfelelően megerősítő kérelmet nyújthat be.

(2) Teljes vagy részleges elutasítás esetén a kérelmező az intézmény válaszának átvételétől számított 15 munkanapon belül megerősítő kérelmet nyújthat be, amelyben az intézményt álláspontja felülvizsgálatára kéri.

(3) […]

(4) Amennyiben az intézmény nem válaszol az előírt határidőn belül, a kérelmező megerősítő kérelem benyújtására jogosult.”

11 Az 1049/2001 rendeletnek a „Megerősítő kérelmek feldolgozása” című 8. cikke így rendelkezik:

„(1) A megerősítő kérelmet haladéktalanul el kell bírálni. Az intézmény az ilyen kérelem iktatásától számított 15 munkanapon belül vagy megadja a hozzáférést a kért dokumentumhoz, és a 10. cikknek megfelelően ezen időtartamon belül biztosítja a hozzáférést, vagy írásbeli, indoklással ellátott válaszban teljesen vagy részlegesen elutasítja a kérelmet. Teljes vagy részleges elutasítás esetében az intézmény tájékoztatja a kérelmezőt a rendelkezésre álló jogorvoslatokról, nevezetesen arról, hogy bírósági eljárást indíthat az intézménnyel szemben, illetve panasszal fordulhat az ombudsmanhoz az EK-Szerződés 230. cikkében, illetve 195. cikkében megállapított feltételek szerint.

(2) Kivételes esetekben, például amikor a kérelem jelentős terjedelmű vagy igen nagy számú dokumentumra vonatkozik, az (1) bekezdésben előírt határidő 15 munkanappal meghosszabbítható, feltéve, hogy a kérelmezőt erről előzetesen értesítették, mely értesítés részletes indoklást tartalmaz.

(3) Elutasító válasznak minősül, ha az intézmény nem válaszol az előírt határidőn belül, amely arra jogosítja a kérelmezőt, hogy bírósági eljárást indítson az intézménnyel szemben, illetve panasszal forduljon az ombudsmanhoz az EK-Szerződés vonatkozó rendelkezései alapján.”

12 Az 1049/2001 rendeletnek a „Hozzáférés a kérelem alapján” című 10. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A kérelmező helyszíni tanulmányozás vagy másolat átvétele útján férhet hozzá a dokumentumhoz, beleértve adott esetben az elektronikus másolatot is, ahogyan az a kérelmező igényeinek jobban megfelel. A másolatok elkészítésének és elküldésének költsége a kérelmezőre áthárítható. Ez a díj nem haladhatja meg a másolatok elkészítésének és elküldésének tényleges költségét. Ingyenes a helyszíni tanulmányozás, a 20 db A4-es méretű oldalnál kevesebb másolat és a közvetlen hozzáférés elektronikus formában vagy a nyilvántartáson keresztül.

(2) Ha a dokumentumot az érintett intézmény már közzétette, és az a kérelmező számára könnyen hozzáférhető, az intézmény a dokumentumokhoz való hozzáférés biztosításának kötelezettségét úgy is teljesítheti, hogy tájékoztatja a kérelmezőt a kért dokumentumhoz való hozzájutás módjáról.

(3) A dokumentumokat a meglévő változatban és formában kell közzétenni (beleértve az elektronikus vagy az olyan alternatív formákat is, mint például a Braille-írás, nagybetűvel való szedés vagy hangszalag), a kérelmező igényeinek teljes mértékű figyelembevételével.”

2. *A 2003/4/EK irányelv*

13 A környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 41., 26. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 375. o.) 2. cikke értelmében:

„Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

1. »környezeti információ«: minden olyan írásbeli, vizuális, szóbeli, elektronikus vagy bármilyen más materiális formában lévő információ, amely az alábbiak valamelyikére vonatkozik:

   a) a környezeti elemek állapota, mint például a levegő vagy a légkör, a víz, a talaj, a föld, a tájkép és a természetes környezet, beleértve a vizes élőhelyeket, a part menti és tengeri területeket, a biológiai sokféleséget és annak összetevőit, beleértve a géntechnológiával módosított szervezeteket, valamint az ezen elemek közötti kölcsönhatást;

   b) olyan tényezők, mint például a különböző anyagok, az energia, a zaj, a sugárzás vagy a hulladék, […] a környezetbe történő kibocsátás, bevezetés vagy egyéb módon való kijuttatás, amelyek hatással vannak, illetve hatással lehetnek a környezet a) pontban említett elemeire;

   c) olyan intézkedések (beleértve a közigazgatási intézkedéseket is), mint például a politikák, jogszabályok, tervek, programok, a környezetre vonatkozó megállapodások, az a) és b) pontban említett elemekre és tényezőkre hatással lévő vagy valószínűleg hatással lévő tevékenységek, valamint az azoknak az elemeknek a védelmére hozott intézkedések és tevékenységek;

   […]

   f) az emberi egészség és biztonság állapota, ideértve az élelmiszerlánc szennyeződését, amennyiben ez lényeges, az emberi életfeltételeket, a kulturális helyszíneket és építményeket, amennyiben azokra az a) pontban említett környezeti elemek állapota vagy ezeken az elemeken keresztül a b) vagy c) pontban említett bármilyen tényező vagy intézkedés hatással van vagy hatással lehet;

[…]”

3. *A REACH-rendelet*

14 A vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. december 18-i módosított 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet (HL L 396., 1. o., a továbbiakban: REACH-rendelet) (117) preambulumbekezdése értelmében:

„Az uniós polgárok számára biztosítani kell az olyan vegyi anyagokra vonatkozó információkhoz való hozzáférést, amelyekkel érintkezésbe kerülhetnek, hogy lehetőségük legyen arra, hogy megalapozott döntéseket hozzanak a vegyi anyagok felhasználásáról. Ezen cél megvalósításának átlátható eszköze, hogy a polgárok számára biztosítják az Ügynökség adatbázisában található alapvető adatokhoz – többek között a veszélyes tulajdonságok rövid leírásához, a címkézési követelményekhez és az engedélyezett felhasználásokat és a kockázatkezelési intézkedéseket is magukban foglaló vonatkozó közösségi jogszabályokhoz – való ingyenes és egyszerű hozzáférést. Az Ügynökségnek és a

tagállamoknak lehetővé kell tenniük az információkhoz való hozzáférést a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel […], az [1049/2001 rendelettel], valamint az [Aarhusi] [E]gyezménnyel összhangban […]”.

15 A REACH-rendelet (118) preambulumbekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Az információk e rendelet szerinti nyilvánosságra hozatala az 1049/2001/EK rendelet különleges követelményeinek hatálya alá tartozik. Az említett rendelet meghatározza az információk közzétételének kötelező határidőit, valamint az eljárási garanciákat, például a fellebbezés jogát. E követelmények Ügynökségre való alkalmazásának gyakorlati rendelkezéseit az igazgatóságnak kell elfogadnia.”

16 Az 1. cikkének (1) bekezdése szerint a REACH-rendelet „célja az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmének – beleértve az anyagokkal kapcsolatos veszélyek felmérésénél az alternatív vizsgálati módszerek elősegítését is –, valamint az anyagok belső piaci szabad forgalmának biztosítása, a versenyképesség és az innováció erősítésével egyidejűleg.”

17 A REACH-rendelet „Fogalommeghatározások” címet viselő 3. cikke szerint:

„E rendelet alkalmazásában:

1. »anyag«: olyan természetes állapotban előforduló vagy gyártási folyamatból származó kémiai elem és vegyületei, amely az anyag stabilitásának megőrzéséhez szükséges adalékanyagot és az alkalmazott folyamatból származó szennyezőt is tartalmazhat, de nem tartalmaz olyan oldószert, amely az anyag stabilitásának befolyásolása vagy összetételének megváltoztatása nélkül elkülöníthető;

[…]

12. »forgalomba hozatal«: a harmadik fél számára fizetés ellenében vagy ingyenesen történő szállítás vagy rendelkezésre bocsátás. […];

[…]

15. »intermedier«: a kémiai feldolgozás céljából gyártott és annak során felhasznált vagy másik anyaggá való átalakítás céljából kémiai feldolgozás (a továbbiakban: a szintézis) során felhasznált anyag […].”

18 A REACH-rendelet „Az önmagukban vagy keverékekben előforduló anyagokra vonatkozó általános regisztrálási kötelezettség” című 6. cikkének (1) bekezdésében előírja:

„Ha e rendelet másképp nem rendelkezik, az évi egy tonnát elérő vagy meghaladó mennyiségű, önmagában vagy egy vagy több készítményben előforduló anyag gyártója vagy importőre regisztrálási kérelmet nyújt be az Ügynökségnek.”

19 A REACH-rendelet „Általános regisztrálási célból benyújtandó információ” című 10. cikke a) pontjának xi. alpontja szerint a regisztrálás technikai dokumentációt tartalmaz, amely a következőket foglalja magában: „az arra irányuló kérelem, hogy a 119. cikk (2) bekezdésében szereplő információk közül a gyártó vagy az importőr megítélése szerint melyeket nem lehet a 77. cikk (2) bekezdése e) pontjának megfelelően nyilvánosságra hozni az interneten, beleértve annak indoklását, hogy a nyilvánosságra hozatal miért károsíthatná az ő, vagy bármely más érdekelt fél kereskedelmi érdekeit.”

20 A REACH-rendelet „Az Ügynökség” című X. címében szereplő, „Feladatok” címet viselő 77. cikk (2) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„A titkárság az alábbi feladatokat látja el:

[...]

e) olyan adatbázis(oka)t hoz létre és tart fenn, amelyek tartalmazzák a valamennyi regisztrált anyagra vonatkozó információkat […]. Az interneten díjmentesen nyilvánosságra hozza az adatbázis(ok)ban szereplő, a 119. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott információkat, kivéve ha a 10. cikk a) pontjának xi. alpontja szerint benyújtott kérelmet indokoltnak ítéli. Az Ügynökség a 118. cikknek megfelelően az adatbázisokban szereplő egyéb információkat kérelemre rendelkezésre bocsátja.

[...]”

21 A REACH-rendelet „Az információkhoz való hozzáférés” című 118. cikke a következőképpen szól:

„(1) Az Ügynökség birtokában lévő dokumentumok tekintetében az 1049/2001/EK rendeletet kell alkalmazni.

(2) A következő információk nyilvánosságra hozatala főszabályként úgy tekintendő, mint ami sérti az érintett személy kereskedelmi érdekeinek védelmét:

[…]

c) a gyártott vagy forgalomba hozott anyag vagy keverék pontos mennyisége;

d) a gyártó vagy importőr és azok forgalmazói vagy továbbfelhasználói közötti kapcsolat.

Amennyiben elengedhetetlen az emberi egészség, a biztonság vagy a környezet védelme érdekében történő sürgős intézkedés, mint például a vészhelyzetek esetén, az Ügynökség közzéteheti az e bekezdésben említett információkat.

(3) Az igazgatóság 2008. június 1-jéig elfogadja az 1049/2001/EK rendelet végrehajtására vonatkozó gyakorlati rendelkezéseket, beleértve a bizalmas kérések részleges vagy teljes elutasítását követően a felülvizsgálat érdekében szükséges fellebbezéseket vagy jogorvoslatokat.

(4) Az Ügynökség által az 1049/2001/EK rendelet 8. cikke szerint meghozott határozatok tekintetében a Szerződés 195., illetve 230. cikkében megállapított feltételek alapján az ombudsmannál panasszal, valamint a Bíróságnál keresettel lehet élni.”

22 A REACH-rendelet „Nyilvános elektronikus hozzáférés” című 119. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az Ügynökség a 77. cikk (2) bekezdése e) pontjának megfelelően az interneten díjmentesen nyilvánosságra hozza a birtokában lévő, az önmagukban, keverékekben vagy árucikkekben előforduló anyagokkal kapcsolatos következő információkat:

[…]

(2) A 77. cikk (2) bekezdése e) pontjának megfelelően az interneten díjmentesen nyilvánosságra kell hozni az önmagukban, keverékekben vagy árucikkekben előforduló anyagokkal kapcsolatos következő információkat, kivéve, ha az információt benyújtó fél a 10. cikk a) pontja xi. alpontjának megfelelően, az Ügynökség által érvényesnek ítélt indoklást nyújt be arra vonatkozóan, hogy a nyilvánosságra hozatal miért sértheti a regisztráló, vagy bármely más fél kereskedelmi érdekeit:

[…]

b) az az összmennyiségi tartomány (azaz 1–10 tonna, 10–100 tonna, 100–1000 tonna, vagy 1000 tonna felett), amelyre az anyagot regisztrálták;

[…]

d) az (1) bekezdésben felsoroltaktól eltérő, a biztonsági adatlapon szereplő információ;

[…]”

23 A REACH-rendelet II. melléklete „a biztonsági adatlapok elkészítésével kapcsolatos követelményekre” vonatkozik. E melléklet „Az anyag/keverék és a vállalat/vállalkozás azonosítása” című 1. szakaszának 1.1 pontja így rendelkezik:

„A biztonsági adatlap e szakaszában azt kell ismertetni, hogy […] miként kell feltüntetni a biztonsági adatlapon […] az anyag vagy a keverék szállítójának a nevét, valamint – a veszélyhelyzet esetén igénybe vehető elérhetőségével együtt – az anyag vagy a keverék szállítójának elérhetőségi adatait.”

24 A II. melléklet 1. szakaszának „A biztonsági adatlap szállítójának adatai” című 1.3 pontja a következőképpen rendelkezik:

„A szállítót azonosítani kell, függetlenül attól, hogy gyártó, importőr, egyedüli képviselő, továbbfelhasználó vagy forgalmazó. A szállító teljes címét és telefonszámát meg kell adni, a biztonsági adatlapért felelős illetékes személy e-mail címével együtt.

Továbbá ha a szállító az anyag vagy a keverék forgalomba hozatala szerinti tagállamban nem rendelkezik telephellyel, és az adott tagállam tekintetében felelős személyt nevezett meg, meg kell adni az adott tagállam tekintetében felelős személy teljes címét és telefonszámát.

A regisztrálók esetében ennek az információnak meg kell egyeznie a regisztrálásban a gyártóra vagy az importőrre vonatkozóan megadott azonosítási információval.

Amennyiben egyedüli képviselő lett kijelölve, meg kell adni a nem uniós gyártó vagy készítő adatait is.”

25 A REACH-rendelet „A 10. cikkben említett tájékoztatási követelmények” című VI. melléklete „A 10. cikk a) pontjának i–v. alpontjában említett információk” címet viselő részének 3. pontjában, amely „Az anyag(ok) gyártására és felhasználására (felhasználásaira) vonatkozó információk” címet viseli, így rendelkezik:

„3.1 Regisztrálónkénti éves teljes gyártás, regisztrálásköteles árucikk előállítására használt mennyiségek és/vagy behozatal tonnában, az alábbi évben:

a regisztrálás naptári éve (becsült mennyiség)

[…]

3.3 Saját cél(ok)ra felhasznált mennyiség megjelölése”.

4. *Az 1367/2006/EK rendelet*

26 A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról szóló, 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 264., 13. o.) (3) preambulumbekezdése kimondja:

„[…] A közösségi jog rendelkezéseinek összhangban kell lenniük az egyezménnyel.”

27 Az 1367/2006 rendelet (8) preambulumbekezdése a következőképpen szól:

„A környezeti információ e rendelet szerinti meghatározása a környezet állapotára vonatkozó bármilyen jellegű információt magában foglal. Ez a meghatározás, amely igazodik a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben […] elfogadott meghatározáshoz, az Aarhusi Egyezményben foglaltakkal megegyező tartalommal bír. Az 1049/2001/EK rendeletben meghatározott »dokumentum« fogalma magában foglalja az e rendelet értelmében vett környezeti információt is.”

28 Az 1367/2006 rendelet (12) preambulumbekezdése értelmében:

„Az Aarhusi Egyezmény nyilvános hozzáférést ír elő a környezeti információhoz kérelem alapján, vagy az egyezmény hatálya alá tartozó hatóságok tevékeny terjesztése révén. Az 1049/2001/EK rendelet az Európai Parlamentre, a Tanácsra és a Bizottságra vonatkozik, illetve az ügynökségekre és hasonló szervekre, amelyeket közösségi jogi aktus hozott létre. A rendelet olyan szabályokat ír elő ezen intézmények számára, amelyek nagymértékben megfelelnek az Aarhusi Egyezményben foglalt szabályoknak. Szükséges kiterjeszteni az 1049/2001/EK rendelet alkalmazását minden más közösségi intézményre és szervre is.”

29 Az 1367/2006/EK rendelet (13) preambulumbekezdése szerint:

„Meg kell állapítani az Aarhusi Egyezmény azon rendelkezéseit, amelyek nem találhatók meg részben vagy egészben az 1049/2001/EK rendeletben, különösen a környezeti információ gyűjtésére és terjesztésére vonatkozó rendelkezéseket.”

30 Az 1367/2006 rendelet (15) preambulumbekezdése a következőket mondja ki:

„Azokban az esetekben, amikor az [1049/2001] rendelet kivételekről rendelkezik, ezeket az e rendeletben foglalt különös rendelkezésekre is figyelemmel a környezeti információ iránti kérelmekre is alkalmazni kell [helyesen: ezeket a rendeletben foglalt, a környezeti információkhoz való hozzáférés iránti kérelmekre vonatkozó különös rendelkezésekre figyelemmel kell alkalmazni]. Az elutasítás indokait a környezeti információhoz való hozzáférés vonatkozásában megszorítóan kell értelmezni, tekintetbe véve azt a közérdeket, amelyet az információ közzététele szolgál, és azt, hogy a kért információ a környezetbe jutó kibocsátásokra vonatkozik-e. [...]”

31 Az 1367/2006 rendelet 1. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„E rendelet célja, hogy hozzájáruljon [az Aarhusi Egyezmény] alapján fennálló kötelezettségek végrehajtásához, az egyezmény rendelkezéseinek közösségi intézményekre és szervekre történő alkalmazását szolgáló szabályok meghatározása által, különösen a következő eszközökkel:

a) a közösségi intézményekhez vagy szervekhez beérkezett vagy általuk előállított, és azok birtokában levő környezeti információhoz történő nyilvános hozzáférés jogának biztosítása, illetve az e jog gyakorlására vonatkozó alapvető feltételek és gyakorlati szabályok meghatározása;

[…]”

32 Az 1367/2006 rendelet 2. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„E rendelet alkalmazásában:

[...]

d) »környezeti információ«: minden olyan írásbeli, vizuális, szóbeli, elektronikus vagy bármilyen más materiális formában lévő információ, amely az alábbiak valamelyikére vonatkozik:

i. a környezeti elemek állapota, mint például a levegő vagy a légkör, a víz, a talaj, a táj, a tájkép és a természetes élőhelyek, beleértve a vizes élőhelyeket, a part menti és tengeri területeket, a biológiai sokféleséget és annak összetevőit, beleértve a géntechnológiával módosított szervezeteket, valamint az ezen elemek közötti kölcsönhatást;

ii. olyan tényezők, mint például a különböző anyagok, az energia, a zaj, a sugárzás vagy a hulladék, beleértve a radioaktív hulladékot, a környezetbe történő kibocsátás, bevezetés vagy egyéb módon való kijuttatás, amelyek ténylegesen vagy várhatóan hatással vannak a környezet i. alpontban említett elemeire;

iii. olyan intézkedések (beleértve az igazgatási intézkedéseket is), mint például a politikák, jogszabályok, tervek, programok, a környezetre vonatkozó megállapodások, illetve tevékenységek, amelyek az i. és ii. alpontban említett elemekre és tényezőkre ténylegesen vagy várhatóan hatással vannak, valamint az ilyen elemek védelmére hozott intézkedések és tevékenységek;

[…]

vi. az emberi egészség és biztonság állapota, ideértve az élelmiszerlánc szennyeződését, amennyiben az releváns, az emberi életfeltételek, a kulturális helyszínek és az építmények, amennyiben azokra az i. alpontban említett környezeti elemek állapota vagy ezen elemeken keresztül a ii. vagy iii. alpontban említett bármilyen tényező vagy intézkedés hatással van vagy hatással lehet;

[...]”.

33 Az 1367/2006 rendeletnek „A környezeti információhoz való hozzáférés” címet viselő II. címében szereplő 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az [1049/2001] rendeletet alkalmazni kell a kérelmező által benyújtott, a közösségi intézmények és szervek birtokában levő környezeti információhoz való hozzáférés iránti bármely kérelemre, a kérelmező állampolgársága, nemzetisége vagy lakóhelye szerinti megkülönböztetés nélkül, illetve jogi személy esetében annak bejegyzett székhelye és tevékenysége tényleges központjának helye szerinti megkülönböztetés nélkül.”

34 Az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése a következőképpen szól:

„Az [1049/2001] rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik francia bekezdése esetében – a vizsgálatok, különösen a közösségi jog esetleges megsértésével kapcsolatos vizsgálatok kivételével – a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] fűződő nyomós közérdek fennállását kell megállapítani, amennyiben a kért információ a környezetbe való kibocsátásra vonatkozik. Az

[1049/2001] rendelet 4. cikkében szabályozott egyéb kivételek vonatkozásában az elutasítás indokait szűken kell értelmezni, figyelembe véve a közzétételhez fűződő közérdeket, illetve azt, hogy a kért információ a környezetbe való kibocsátásra vonatkozik-e.”

A jogvita előzményei és a megtámadott határozat

35 2010. december 1-jén küldött elektronikus levelében a The International Chemical Secretariat (a továbbiakban: ChemSec) az 1049/2001 rendelet és az 1367/2006 rendelet, valamint a REACH-rendelet 118. cikke alapján első kérelme keretében 356 vegyi anyagra vonatkozóan három különböző kategóriába sorolható információhoz kért hozzáférést az Európai Vegyianyag-ügynökségtől (ECHA), nevezetesen:

„1. a gyártó(k)/importőr(ök) neve(i) és elérhetőségei;

2. a gyártott vagy forgalomba hozott anyagok pontos mennyisége;

3. amennyiben a 2. pontban szereplő információkhoz való hozzáférés nem lehetséges: az az összmennyiségi tartomány (azaz 1–10 tonna, 10–100 tonna, 100–1000 tonna, vagy 1000 tonna felett), amelyre a 356 anyagot regisztrálták.”

36 E kérelmében a ChemSec rámutatott arra, hogy nem talált elegendő információt a szóban forgó 356 anyagra vonatkozóan. A következőket fűzte ehhez hozzá:

„A REACH-rendelet 77. cikke (2) bekezdésének e) pontja alapján az ECHA a 118. cikknek megfelelően köteles kérelemre rendelkezésre bocsátani az elérhető adatbázisokban nem szereplő információkat. Következésképpen mindazokat az információkat, amelyeket az ECHA kérelemre nem tett közzé, még nem tett közzé, vagy nem tervez közzétenni, az 1049/2001 és az 1367/2006 rendelet alapján hozzáférhetővé kell tennie.”

37 2010. december 22-i levelében az ECHA az alábbi választ adta a ChemSec-nek:

„[…] Ami [kérelmének] 1. pontját illeti, a gyártóra/importőrre vonatkozó információknak a REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdésének d) pontja és az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése [helyesen: 4. cikkének (2) bekezdése] alapján történő hozzáférhetővé tétele a gyártó/importőr és a továbbfelhasználók között fennálló kapcsolatokra vonatkozó információkat fedne fel, ami veszélyeztetné valamely kereskedelmi érdek védelmét. Továbbá az, hogy a gyártó vagy az importőr kezdeményezte a regisztrálást, a piac számára értékes információnak minősül. Ezen információ alkalmas arra, hogy fokozza a piac átláthatóságát, és lehetővé tegye a szereplők számára, hogy magatartásukat a versenytársaik helyzetéhez igazítsák. Az egyéni gazdasági szereplők információi hozzáférhetővé tételének megtagadása tehát megfelel a közérdeknek. Nem állapítható meg az ezen információk hozzáférhetővé tételéhez fűződő nyomós közérdek, és nem történt hivatkozás semmilyen, ezen információk hozzáférhetővé tételét a REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdésének utolsó albekezdése szerint megalapozó, sürgős intézkedésre. Ennélfogva ezen információk csak akkor tehetők hozzáférhetővé, ha az 1049/2001 rendeletben szereplő valamelyik kivétel alkalmazandó.

Ami [kérelmének] 2. pontját illeti, felhívjuk a figyelmét arra, hogy a REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdésének c) pontja alapján a pontos mennyiségekre vonatkozó információkat úgy kell tekinteni, mint amelyek főszabály szerint sértik a kereskedelmi érdekek védelmét. Az előző ponthoz hasonlóan az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése [helyesen: 4. cikkének (2) bekezdése] alkalmazandó, mivel ezen információk hozzáférhetővé tétele ténylegesen sértené valamely kereskedelmi érdek védelmét, és mivel nincs tudomásunk egyetlen olyan indokról sem, amely alapján eltérő következtetést lehetne levonni, vagy eltérhetnénk a jogszabályi vélelemtől. Ezen túlmenően semmilyen, ettől eltérő következtetés levonását szükségessé tevő nyomós közérdek nem állapítható

meg. Egyebekben, az előző ponthoz hasonlóan nincs szükség semmilyen, a REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdésének utolsó albekezdése szerinti sürgős intézkedésre. Ennélfogva ezen információk csak akkor tehetők hozzáférhetővé, ha az 1049/2001 rendeletben szereplő valamelyik kivétel alkalmazandó.

Ami pedig [kérelmének] 3. pontját illeti, felhívjuk a figyelmét arra, hogy az ECHA honlapján közzétette […] az átmeneti rendszer hatálya alá tartozó anyagok listáját. E listáról azonosíthatja, hogy mely érintett anyagokat regisztrálták, és melyeket nem [regisztráltak]. Az Ön által a listáján megjelölt anyagok tekintetében könnyen ellenőrizhető, hogy ezen anyagok többségét (még) nem regisztrálták. Következésképpen az ECHA a jelen pillanatban nem rendelkezik az Ön által kért az információkkal, ily módon nem tudunk helyt adni a kérelmének e tekintetben.

[…]

Az ECHA minden lehetőt megtesz azért, hogy a lehető leghamarabb közzétegye honlapján a mennyiségi tartományra vonatkozó információkat. Mindazonáltal ezen információk közzétételének műszaki megvalósítása még mindig kidolgozás alatt áll, és kérjük szíves megértését, mivel bizonyos időre van szükség, hogy az ügyiratok lezárását követően ezeket az információkat fokozatosan feltegyük […].”

38 2011. január 21-i levélben a ChemSec megerősítő kérelmet nyújtott be az ECHA-hoz annak érdekében, hogy az vizsgálja felül a „környezeti dokumentumokhoz való hozzáférésre irányuló 2010. december 1-jei kérelmének elutasítását”. E megerősítő kérelmet közös érdek miatt a ClientEarth is aláírta, amely nem volt részese az első kérelemnek. Az említett levél 1. oldalán szereplő lábjegyzet a következőképpen szól:

„Noha nem vett részt az első kérelem benyújtásában, a ClientEarth a kért dokumentumokhoz való hozzáféréshez fűződő közös érdek miatt csatlakozik a ChemSec megerősítő kérelméhez. Amennyiben az ECHA megkövetelné a ClientEarth-től, hogy külön kérelmet nyújtson be ugyanazon dokumentumokhoz való hozzáférést kérve, tisztelettel kérjük, hogy e kérelmet a ChemSec tekintetében az 1049/2001 rendelet 8. cikke szerinti megerősítő kérelemnek tekintse, amely a 2010. december 1-jei kérelme ECHA általi elutasításának felülvizsgálatát kéri az e rendelkezésben megjelölt formában és módon.”

39 Megerősítő kérelmük 4–6. pontjában a ClientEarth és a ChemSec (a továbbiakban együttesen: felperesek) azt állították, hogy az általuk hozzáférhetővé tenni kért dokumentumok környezeti információknak minősülnek, és így az Aarhusi Egyezmény és az 1367/2006 rendelet alkalmazandó.

40 Ezt követően megerősítő kérelmük 7–13. pontjában kifejtették, hogy az anyagok regisztrálóinak nevére nem terjed ki a dokumentumokhoz való hozzáférés joga alóli kivétel. Különösen rámutattak arra, hogy a REACH-rendelet 119. cikkének (2) bekezdése – az e rendelet 10. cikke a) pontjának xi. alpontja szerinti bizalmas kezelés iránti kérelem hiányában – előírja a biztonsági adatlapon szereplő valamennyi információ közzétételét, és azt, hogy az ECHA következésképpen köteles a regisztrálók nevét közzétenni a honlapján. Ezért téves az ECHA azon érve, mely szerint az egyéni gazdasági szereplőkre vonatkozó információk hozzáférhetővé tételének megtagadásához közérdek fűződik. Egyebekben azt állították, hogy amennyiben az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezne, hogy az intézmények megtagadják a dokumentumhoz való hozzáférést, amennyiben annak hozzáférhetővé tétele sértené valamely kereskedelmi érdek védelmét, az ECHA köteles esetenkénti vizsgálatot folytatni, amely egyébként kizárólag azokat a regisztrálókat érintheti, akik vagy amelyek kérték, hogy nevüket ne tegyék közzé az ECHA honlapján. Logikátlan lenne ugyanis megállapítani a hozzáférhetővé tétel megtagadásához fűződő közérdek fennállását, ha a nevet végül közzéteszik a honlapon. A megerősítő kérelem 15. és 19. pontjában a felperesek pontosították, hogy az ECHA köteles adott esetben kapcsolatba lépni a nevük bizalmas kezelése iránti kérelmet benyújtó társaságokkal a hozzáférhetővé tételhez fűződő nyomós közérdek esetleges fennállásának az 1049/2001 rendelet

4. cikke (4) bekezdésének megfelelően történő értékelése érdekében, és hogy – tekintettel arra, hogy a kért információk környezeti információk – az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének megfelelően a hozzáféréshez való jog alóli minden kivételt megszorítóan kell értelmezni.

41 Ami az információkérelem 2. pontját illeti, a felperesek a megerősítő kérelem 21–24. pontjában kifejtették, hogy habár a REACH-rendelet 118. cikkének (2) bekezdése vélelmet állít fel a pontos mennyiség hozzáférhetővé tételének megtagadása mellett, az ECHA-nak meg kell vizsgálnia, hogy adott esetben az információk hozzáférhetővé tétele zavarná-e vagy aláásná-e a szóban forgó kereskedelmi érdekeket, és hogy létezik-e a hozzáférhetővé tételhez fűződő nyomós közérdek. Márpedig az ECHA nem fejtette ki, hogy a hozzáférhetővé tétel hogyan ásná alá a kereskedelmi érdekek védelmét, és a hozzáférhetővé tételhez fűződő nyomós közérdek hiányát sem bizonyította.

42 Ami az információkérelem 3. pontját illeti, a felperesek a megerősítő kérelem 25–28. pontjában kiemelték, hogy az ECHA – a határidő tizenöt munkanappal való meghosszabbításának esetét kivéve – köteles lett volna a kért dokumentumokhoz hozzáférést biztosítani az 1049/2001 rendelet 7. cikkében foglalt határidőn belül, és elfogadhatatlan az össztartományoknak az ECHA honlapján való elérhetőségig várakoztatni őket.

43 A felperesek továbbá a megerősítő kérelem 29–33. pontjában megjegyezték, hogy a kért információk hozzáférhetővé tételéhez nyomós közérdek fűződik. Rámutattak arra, hogy ezen információk ugyanis 311 rákkeltő, mutagén vagy reprodukciós toxicitású (CMR) anyagra, 17 bioakkumulatív, perzisztens és mérgező (PBT), valamint a nagyon bioakkumulatív és nagyon perzisztens (vPvB) anyagra, továbbá 28 ezekkel azonos mértékű aggodalomra okot adó anyagra vonatkoznak, és hogy ezeknek az információknak elérhetőknek kell lenniük az érdeklődő polgárok és a szervezetek számára. Ráadásul az azon pontos mennyiségre vonatkozó információ, amelyben az anyagot forgalomba hozták, környezetbe való kibocsátásra vonatkozó információ. Következésképpen az 1367/2006 rendelet 6. cikkének megfelelően ezen információ hozzáférhetővé tétele nyomós közérdeket képvisel.

44 Végül a felperesek az első kérelem felülvizsgálatát kérték az ECHA-tól, és azt, hogy ezen konkrét anyagok mindegyikének értékelését követően biztosítson teljes hozzáférést a kért információkhoz, azon esetek kivételével, amikor az 1049/2001 rendelet 4. cikkében foglalt kivételek alkalmazandók.

45 2011. február 8-i levelében, amelynek tárgya „A dokumentumokhoz való hozzáférés iránti megerősítő kérelmére vonatkozó határidő meghosszabbításáról való tájékoztatás” címet viselte, és amelynek címzettje kizárólag a ChemSec volt, az ECHA többek között az alábbiakat fejtette ki:

„[Az 1049/2001 rendelet] 8. cikke (2) bekezdésének megfelelően az ECHA kivételes esetben 15 munkanappal meghosszabbíthatja a válaszadásra előírt határidőt. Mivel kérelme a REACH-rendelet szerinti regisztrálás keretében a kérelmében felsorolt egyedi anyagokra vonatkozóan benyújtott igen nagy számú dokumentumra vonatkozik, és jelentős munkaterhet jelent az Ügynökség számára, a kérelme kezeléséhez több időre van szükség. Ezért úgy határoztam, hogy az eredeti határidőt 15 munkanappal meghosszabbítom.”

46 2011. március 4-i levelében (a továbbiakban: megtámadott határozat), amelynek tárgya „A dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről szóló határozat felülvizsgálata iránti megerősítő kérelem”, az ECHA megerősítette korábbi elutasításait. E levelet a ChemSec-nek címezte, és a következő megjegyzést tartalmazta: „Cc: Vito Buonsante, ClientEarth.”

47 Legelőször is az ECHA rámutatott arra, hogy a kérelem a gyártók, az importőrök, illetve a kizárólagos képviselők által a REACH-rendeletben foglalt regisztrálási eljárás keretében adott információkra vonatkozik, valamint arra, hogy az információk szerepelnek az adatbázisaiban. Rámutatott továbbá arra, hogy a technikai dokumentációkat az egyes gyártók, importőrök, illetve kizárólagos képviselők

minden egyes vegyi anyagra vonatkozóan megadták, amely anyagonként számos dokumentációt eredményez, és úgy értelmezi a kérelmet, hogy az mind a 356 szóban forgó anyagra vonatkozó technikai dokumentációhoz hozzáférést kér (amennyiben ezen anyagokat regisztrálta az ECHA).

48 A kérelem 1. pontját illetően az ECHA azt a következtetést vonta le, hogy meg kell erősítenie a kért dokumentumokhoz való hozzáférést elutasító eredeti határozatot. A megtámadott határozat 1. pontjának a) alpontjában különösen rámutatott arra, hogy „a regisztrált anyagok gyártójára/importőrére vonatkozó információk hozzáférhetővé tétele súlyosan veszélyeztetné a gyártók, illetve az importőrök és a továbbfelhasználók közötti kapcsolatokra vonatkozó információk nyilvánosságra kerülését, és ezért a REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdésének d) pontja értelmében sérthetné a kereskedelmi érdekek védelmét”. E tekintetben az ECHA „az e vélelmet igazoló és a 2010. december 22-i […] eredeti határozatban szereplő más indokokra” utalt.

49 Mindazonáltal az ECHA tudomásul vette a felperesek azon észrevételét, mely szerint „minden körülmények között hiányozhat az ezen információk bizalmasnak tekintéséhez fűződő közérdek, és minden egyes technikai dokumentáció jogosultjával való egyeztetést követően, esetenként kellene arról dönteni. Úgy ítélte meg, hogy „[a]z e kérdésre adandó választól függetlenül a kért információkhoz való hozzáférés mindezek ellenére nem adható meg, mivel az [ECHA] a Bizottsággal és a tagállamokkal [éppen felülvizsgálja] az anyagokra vonatkozó információknak a REACH-rendelet 119. cikkének (2) bekezdése alapján történő nyilvánosságra hozatalával kapcsolatos folyamatot.”

50 Az ECHA pontosította, hogy a felülvizsgálat különösen a gyártó, az importőr, illetve a forgalmazó azonosságára vonatkozó információk nyilvánosságra hozatalára vonatkozik, amennyiben az ilyen információk elérhetők az ECHA adatbázisában. Az ECHA hozzáfűzte, hogy ha úgy határozna, hogy a jövőben nyilvánosságra hozza az anyagok bizonyos kategóriái tekintetében az említett személyek azonosságát, fejlesztenie kellene az eljárásait és az információs rendszerét, és különösen be kellene vezetnie a létező regisztrálásokra vonatkozóan azon lehetőséget, hogy az érintettek kérhessék a személyazonosságuk bizalmas kezelését.

51 Hozzáfűzte, hogy „[a]z 1049/2001/EK rendelet alapján kért információkhoz való hozzáférés ezen időpontban való biztosítása nem csupán rendkívül nagy, manuálisan végzendő munkaterhet okozna az Ügynökség számára […], hanem lehetővé tenné a REACH-rendeletben e célra biztosított eljárások megkerülését is”, és hogy „azzal a veszéllyel járna, hogy a regisztrálókat megfosztják a bizalmas kezelés iránti kérelem elutasításával szemben a rendeletben biztosított rendes keresettől.” Az ECHA ebből azt a következtetést vonta le, hogy nem létezik más megoldás, mint az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének alkalmazása és a hozzáférés megtagadása, amennyiben a kérelem olyan kérdésre vonatkozik, amelyről még nem hoztak döntést, és amennyiben az információ hozzáférhetővé tétele súlyosan sértené az ECHA döntéshozatali eljárását, és hogy az Ügynökség jövőbeli megközelítésmódjával kapcsolatos közelgő határozatot illetően semmilyen nyomós közérdek nem igazolja a hozzáférhetővé tételt. Az ECHA továbbá hangsúlyozta, hogy őt bízták meg azzal, hogy gondoskodjon arról, hogy minden regisztrálót egyenlő módon kezeljenek, és a jogos érdekeik megőrzéséhez ugyanazon lehetőségeket biztosítsák számukra.

52 Egyebekben az ECHA megjegyezte, hogy az érdemben érintett technikai dokumentációk számára tekintettel figyelembe kell vennie az arányosság szempontját, amennyiben arra a következtetésre jutna, hogy a gyártó vagy az importőr azonossága nem része a REACH-rendelet 119. cikkének (2) bekezdésében szereplő információknak. Rámutatott arra, hogy a minden egyes technikai dokumentációhoz való hozzáférés iránti kérelem harmadik felekkel való egyeztetést igénylő, esetenkénti vizsgálatának szükségessége bizonyos területeken veszélyeztethetné feladatainak ellátására való képességét, és hogy következésképpen fenn kellene tartani számára a jogot, hogy a kérelmezőkkel informális úton egyeztessen az 1049/2001 rendelet 6. cikkének (3) bekezdése szerinti méltányos megoldás megtalálása érdekében.

53 A kérelem 2. pontját illetően az ECHA a REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdésének c) pontjára hivatkozva a megtámadott határozat 1. pontjának b) alpontjában kimondta, hogy „úgy döntött, fenntartja az eredeti határozatot, mivel a kérelem tárgyát képező anyagok pontos mennyiségének hozzáférhetővé tétele sértené az érintett regisztrálók kereskedelmi érdekeit”, és hogy „a pontos mennyiségre vonatkozó információ felfedné a társaságok versenytársaikéhoz viszonyított piaci részesedését.” Ráadásul azt állította, hogy ezen információ közzétételének hatása lehetne a versenyjog területén.

54 Az ECHA továbbá azt állította, hogy nincs tudomása a hozzáférhetővé tételt igazoló semmilyen nyomós közérdekről. Ezzel kapcsolatban kiemelte, hogy a kérelmet a különösen veszélyes anyagokként azonosítható vegyi anyagokra vonatkozó szabályozás előmozdítására irányuló szándék indokolta. A jogalkotó mindazonáltal a REACH-rendeletben biztosította az ilyen anyagokból eredő kockázat azonosítását és kezelését lehetővé tévő eszközöket, főként az engedélyezési eljárás révén, amely széles körű egyeztetést ír elő a nyilvánossággal.

55 A kérelem 3. pontját illetően az ECHA a megtámadott határozat 1. pontjának c) alpontjában megerősítette, hogy „a kért dokumentum nem szerepel sem az adatbázis[ai]ban, sem a dokumentáció[i]ban”.

56 Kiemelte, hogy az 1049/2001 rendelet a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmek megválaszolása érdekében nem írja elő a dokumentumok előállításának kötelezettségét. Márpedig ahhoz, hogy a ChemSecnek átadhassa ezt a dokumentumot, összesítenie kellett volna az egyes regisztrációs dokumentációkban szereplő információkat, és ki kellett volna számítania a szóban forgó anyagok mennyiségeinek össztartományait (ha a regisztrálási kérelmeket valóban mindegyik ezen anyag tekintetében benyújtották). Rámutatott arra, hogy ugyanez érvényes a kérelemben szereplő minden egyes anyag tekintetében az anyagok pontos összesített mennyiségi tartományához való hozzáférésre is, amennyiben a kérelmet így kell értelmezni.

57 Az ECHA ugyanakkor hozzáfűzte, hogy a kérelemben felsorolt anyagok egyedi dokumentációiból összegyűjtette a mennyiségi tartományra vonatkozó információkat. Leveléhez csatolt egy, ezen információkat tartalmazó táblázatot, pontosítva emellett azt, hogy „[a]z összmennyiségi tartomány megállapítására alkalmazott módszer […] kidolgozás alatt áll”, és hogy az „ECHA nem tudja biztosítani az említett, manuálisan összeállított információk pontosságát.”

58 2011. május 3-án az ECHA ügyvezető igazgatója az ECHA igazgatóságának 2011. március 24-i véleménye alapján úgy határozott, hogy kiterjeszti a regisztrálók nevének az interneten való közzétételére vonatkozó gyakorlatot. A közzététel gyakorlatának ezen kiterjesztését az Európai Bizottság jogi szolgálata 2010. december 21-én véleményezte, amely szerint a regisztráló azonossága azon információk közé tartozik, amelyeket az ECHA a REACH-rendelet 119. cikke (2) bekezdésének d) pontja szerint köteles a biztonsági adatlapon szereplő formában közzétenni, kivéve ha a REACH-rendelet 10. cikke a) pontjának xi. alpontja alapján érvényes bizalmas kezelés iránti kérelmet nyújtottak be.

59 2012. április 18-án az ECHA a honlapján közzétett sajtóközleményben közölte, hogy döntést hozott az „összmennyiségi tartományok” kiszámítására alkalmazandó módszerről, és bejelentette, hogy 2012 júniusában közzéteszi ezen adatokat. 2012. július 25-én e sajtóközlemény helyesbítését tették közzé az ECHA honlapján a számítási módszerben szereplő hiba kijavítása érdekében.

60 2012 júniusában az ECHA honlapján közzétette azon jóváhagyott összmennyiségi tartományt, amelyre az egyes anyagokat regisztrálták, azon mennyiségek kivételével, amelyek tekintetében a REACH-rendelet 119. cikke (2) bekezdése b) pontjának megfelelően bizalmas kezelést kértek.

61 2012 júliusában az ECHA közzétette az adatok közzétételéről szóló kézikönyv 2.0 változatát, amelynek a „Közzététel” című 15. része különösen ismertette a regisztrálók nevének és címének nyilvánosságra hozatalára vonatkozó módszertant. E kézikönyv „Bizalmas kezelés iránti kérelmek: a bizalmas kezelés iránti kérelmek benyújtásának és a bizalmas kezelés iránti kérelmekre vonatkozó igazolások megfogalmazásának módja [a REACH-rendelet] 119. cikke (2) bekezdésének megfelelően” című 16. részének 2.0 változatát 2012 júliusában szintén közzétették az ECHA honlapján, amely különösen tükrözte „a [REACH-rendelet] 119. [cikke] (2) bekezdés[ének] d) [pontja] szerinti bizalmas kezelés iránti kérelmek további elemeiből eredő, »az […] eltérő, a biztonsági adatlapon szereplő információ[kat]« érintő módosításokat”.

62 2012. november 28-i sajtóközleményében az ECHA bejelentette, hogy az információs rendszerének felülvizsgálatát követően megkezdődött a regisztrálók nevének honlapján való közzététele. Az ECHA ugyanakkor rámutatott arra, hogy mentesülnek a közzététel alól azok a nevek, amelyek tekintetében bizalmas kezelés iránti kérelemnek adott helyt.

Az eljárás és a felek kérelmei

63 A Törvényszék Hivatalához 2011. május 6-án benyújtott keresetlevelükkel a felperesek előterjesztették a jelen keresetet.

64 A Törvényszék Hivatalához 2011. augusztus 3-án érkezett beadványában az ECHA a Törvényszék 1991. május 2-i eljárási szabályzata 114. cikkének 1. §-a alapján elfogadhatatlansági kifogást terjesztett elő. A felperesek e kifogásra vonatkozó észrevételeiket 2011. szeptember 28-án nyújtották be. A Törvényszék 2011. december 13-i végzésével a kifogást az ügyhöz csatolta, a költségekről akkor nem határozott.

65 A Törvényszék Hivatalához 2011. augusztus 9-én érkezett beadványában a Bizottság és a European Chemical Industry Council (Európai Vegyipari Tanács, CEFIC) azt kérte, hogy az ECHA kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson a jelen eljárásba.

66 A Törvényszék Hivatalához 2011. augusztus 18-án benyújtott beadványában a Dán Királyság kérte, hogy a felperesek kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson a jelen eljárásba.

67 2012. február 8-án hozott végzésében a Törvényszék nyolcadik tanácsának elnöke helyt adott a Bizottság és a Dán Királyság beavatkozás iránti kérelmének, majd a 2012. október 18-án hozott végzésével a CEFIC beavatkozás iránti kérelmének.

68 A Bizottság 2012. március 22-én, a CEFIC pedig 2012. december 20-én benyújtotta beavatkozási beadványát.

69 A Törvényszék Hivatalához 2012. március 21-én érkezett beadványában a Dán Királyság kérte beavatkozási kérelmének visszavonását.

70 2012. május 22-én hozott végzésében a Törvényszék nyolcadik tanácsának elnöke helyt adott a Dán Királyság visszavonás iránti kérelmének, és a saját költségeinek viselésére kötelezte őt.

71 Mivel módosult a Törvényszék tanácsainak összetétele, az előadó bírót a második tanácsba osztották be, következésképpen a jelen ügyeket e tanács elé utalták.

72 A Törvényszék (második tanács) pervezető intézkedések keretében írásbeli kérdést intézett a felekhez, amelyre azok az előírt határidőben válaszoltak.

73 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék a szóbeli szakasz megindításáról döntött.

74 A Törvényszék a 2015. január 30-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli érvelését és a Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszaikat.

75 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el az elfogadhatatlansági kifogást;

– semmisítse meg a megtámadott határozatot;

– az ECHA-t kötelezze a költségek – köztük a beavatkozók költségeinek – viselésére.

76 Az ECHA azt kéri, hogy a Törvényszék:

– nyilvánítsa a keresetet elfogadhatatlannak;

– másodlagosan a keresetet mint megalapozatlant utasítsa el;

– a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

77 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék utasítsa el a keresetet mint megalapozatlant, amennyiben a felperesek által hivatkozott azon indokra vonatkozik, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése nem alkalmazandó a környezeti információkra.

78 A CEFIC azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a felperesek által benyújtott megsemmisítés iránti keresetet;

– a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

79 A Törvényszék egyik kérdésére válaszul a felperesek kifejtették, hogy a válaszban szereplő kérelmeikhez hasonlóan nem tartják fenn az annak megállapítására irányuló kereseti kérelmüket, hogy az ECHA megsértette az Aarhusi Egyezményt, az 1367/2006 rendeletet és az 1049/2001 rendeletet. Emellett a felperesek elálltak a harmadik jogalaptól, amennyiben az az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (2) bekezdésének megsértésén alapult, ez a tárgyalási jegyzőkönyvben rögzítésre került.

A jogkérdésről

A – *Az elfogadhatóságról*

1. *Az elfogadhatatlansági kifogásról*

80 Az elfogadhatatlansági kifogásában az ECHA lényegében azt állítja, hogy a kereset elfogadhatatlan a ClientEarth tekintetében, mivel az nem vett részt a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti első kérelem benyújtásában, és nem volt címzettje a megtámadott határozatnak, a ChemSec tekintetében pedig azért elfogadhatatlan, mert a keresetet a nevében nem írta alá az ügyvédje, így a Törvényszék előtt nem képviselte ügyvéd.

81 Először a második, az ECHA által a ChemSeckel szemben felhozott elfogadhatatlansági kifogást kell megvizsgálni.

82 Az ECHA arra hivatkozik, hogy a ChemSecet nem képviselte ügyvéd az Európai Unió Bírósága alapokmányának 19. cikke értelmében, és így nem minősül félnek a megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelem tekintetében, mivel a keresetlevelet a nevében nem írta alá az ügyvédje. Mivel ez utóbbit kizárólag a ClientEarth nevében írta alá ügyvéd, és az aláírás előtt az alábbi megjegyzés szerepel: „a ClientEarth nevében benyújtotta: Pierre Kirch ügyvéd”, az aláírás alatt pedig a „ClientEarth javára” megjegyzés szerepel, az ügyvéd ez utóbbira korlátozta a képviseletet.

83 Emellett az ECHA arra hivatkozik, hogy a kereset alátámasztására benyújtott bizonyítékok listáját az ügyvéd a „ClientEarth nevében” írta alá, nem téve utalást a ChemSecre.

84 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 43. cikke 1. §-ának első bekezdése alapján a fél meghatalmazottja vagy ügyvédje köteles minden eljárási irat eredeti példányát aláírni.

85 E tekintetben legelőször is meg kell jegyezni, hogy a megsemmisítés iránti keresetlevelet mind a ClientEarth, mind pedig a ChemSec nevében ügyvéd fogalmazta meg, amint az a keresetlevél 1. oldalából kiderül.

86 Egyebekben a két felperesre vonatkozó információk, különösen a címük és a telefonszámuk szerepel az említett keresetlevél 2. és 3. oldalán, valamint annak feltüntetése, hogy az ügyvéd a két felperest képviseli.

87 Az ECHA továbbá egyáltalán nem vitatja, hogy a keresetlevél tartalmazza az ügyvéd saját kezű aláírásának eredeti példányát.

88 Végül meg kell állapítani, hogy mindegyik felperes megfelelő felhatalmazást adott a keresetlevelet aláíró ügyvéd általi képviseletre.

89 Az előzőekből az következik, hogy a keresetlevél megfelel mind az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 43. cikke 1. §-ának, mivel tartalmazza az érintett felek ügyvédjének saját kezű aláírását, mind pedig az említett szabályzat 44. cikke 1. §-ának, mivel meghatározza a felperesek nevét és lakóhelyét, valamint annak a félnek a megjelölését, aki ellen a keresetet benyújtották.

90 E következtetést nem gyengítheti az, hogy a keresetlevél utolsó oldalán az aláírás felett az alábbi megjegyzés szerepel: „a ClientEarth nevében benyújtotta: Pierre Kirch ügyvéd”, az alatt pedig a „ClientEarth javára” megjegyzés szerepel, anélkül hogy a ChemSec neve fel lenne tüntetve.

91 Egyrészt az uniós jog egyetlen rendelkezéséből sem következik, hogy az ilyen megjegyzések kötelezőek lennének, és hogy az ügyvédnek a keresetlevél utolsó oldalán az aláírás felett pontosítania kellene az érintett felpereseket.

92 Másrészt a fenti 84–88. pontban tett megállapításokra tekintettel nem tartható fenn ésszerűen, hogy az ügyvéd aláírása felett és alatt kizárólag a ClientEarth említése ezen egyetlen felperesre korlátozza a Törvényszék előtti képviseletét.

93 Amennyiben az ECHA arra utal, hogy a Törvényszék 2007. május 23-i Parlament kontra Eistrup ítéletéből (T-223/06, EBHT, II-1581. o.) az következik, hogy az ügyvéd saját kezű aláírásának feltüntetése olyan lényeges eljárási szabálynak minősül, amelyet szigorúan kell alkalmazni, és amelynek be nem tartása a kereset elfogadhatatlanságát vonja maga után, elegendő azt megállapítani, hogy a fent hivatkozott Parlament kontra Eistrup ítélet olyan helyzetre vonatkozott, amelyben a keresetlevél eredeti példányán éppen az ügyvéd saját kezű aláírása nem szerepelt, mivel csak az egyszerű pecsétjét helyezte el. A Törvényszék által ebben az ítéletben kialakított megoldást tehát nem lehet a jelen ügyben alkalmazni, amikor az ügyvéd aláírása nem hiányzik a keresetlevél eredeti példányáról.

94 Továbbá, tekintettel arra, hogy a keresetlevelet aláírta a felek ügyvédje, mint hatástalant el kell utasítani az ECHA azon érvét, amely szerint az, hogy a kereseten szerepel a képviseletre való felhatalmazás, nem kompenzálja a felek ügyvédje aláírásának hiányát.

95 Ebből következik, hogy mivel a keresetlevél első oldalán szerepel az, hogy a keresetet a két felperes nevében nyújtották be, a keresetlevél 2. és 3. oldalán szerepelnek a felperesekre vonatkozó információk, annak utolsó oldalán szerepel az ügyvéd saját kezű aláírása, és mivel benyújtották a mindegyik felperes által kiállított ugyanazon ügyvéd általi meghatalmazást, tiszteletben tartották az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 43. cikkének 1. §-ában szereplő előírásokat.

96 A ChemSec tekintetében tehát el kell utasítani az elfogadhatatlansági kifogást.

97 Ami másodsorban a ClientEarth kereshetőségi jogát illeti, meg kell jegyezni, hogy a felperesek egy és ugyanazon keresetet nyújtottak be. Márpedig a már megszilárdult ítélkezési gyakorlat szerint, amennyiben egy és ugyanazon kérelemről van szó, és valamelyik felperes rendelkezik kereshetőségi joggal, nem szükséges vizsgálni a többi felperes kereshetőségi jogát, kivéve ha pergazdaságossági megfontolások azt igazolják (lásd ebben az értelemben: a Bíróság 1993. március 24-i CIRFS és társai kontra Bizottság ítélete, C-313/90, EBHT, I-1125. o., 31. pont; 2011. június 9-i Comitato „Venezia vuole vivere” és társai kontra Bizottság ítélete, C-71/09-73/09 P és C-76/09, EBHT, I-4727. o., 36–38. pont; a Törvényszék 2013. december 11-i Cisco Systems és Messagenet kontra Bizottság ítélete, T-79/12, EBHT, 40. pont).

98 A jelen ügyben, még ha feltételezzük is, hogy a ClientEarth keresetének önálló vizsgálata azt tárná fel, hogy az nem rendelkezik kereshetőségi joggal, a Törvényszéknek akkor is vizsgálnia kellene a kereset egészét. Nem léteznek tehát olyan pergazdaságossági megfontolások, amelyek igazolnák, hogy a Törvényszék eltérjen a fent említett ítélkezési gyakorlattól (lásd ebben az értelemben: Cisco Systems és Messagenet kontra Bizottság ítélet, fenti 97. pont, 40. pont).

99 A fentiekből következően az elfogadhatatlansági kifogást teljes egészében el kell utasítani.

2. *A kereset tárgyának elfogadhatatlanságára alapított elfogadhatatlansági kifogásról*

100 Az ECHA azt állítja, hogy a jelen ügy egy konkrét információkérelemre, és nem dokumentumokhoz vagy környezeti információkhoz való hozzáférés iránti kérelemre vonatkozik. A szóban forgó kérelmet nem az 1049/2001 rendeletnek megfelelően nyújtották be, így az elfogadhatatlan volt, és ezért azt nem kellett az ECHA-nak az említett rendelet alapján megválaszolnia. Ezért e kérelem nem képezheti megsemmisítés iránti kereset tárgyát.

101 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében csak a felperes érdekeit jogi helyzetének lényeges módosításával érintő, kötelező joghatásokat kiváltó intézkedések minősülnek a megsemmisítés iránti keresettel megtámadható jogi aktusoknak (lásd: a Törvényszék 2010. február 12-i Bizottság kontra CdT végzése, T-456/07, EBHT, II-183. o., 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

102 Ezenfelül annak eldöntéséhez, hogy a megsemmisítés iránti keresettel megtámadható-e, főszabály szerint az intézkedés lényegét kell tekintetbe venni e tekintetben, annak formája főszabály szerint nem bír jelentőséggel (lásd: Bizottság kontra CdT végzés, fenti 101. pont, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

103 Az írásbeli véleménynyilvánítás vagy az egyszerű szándéknyilatkozat nem minősül olyan határozatnak, amely megsemmisítés iránti kereset tárgyát képezheti, mivel nem alkalmas joghatás kiváltására, vagy nem is ilyen hatás kiváltására irányul (lásd: Bizottság kontra CdT ügyben hozott végzés, fenti 101. pont, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat)

104 A Bíróság a magánszemélyek által benyújtott megsemmisítés iránti kereseteket illetően már egyébiránt úgy ítélte meg, hogy a címzett kérelmére válaszul megküldött nem minden levél minősül szükségszerűen olyan határozatnak, amely megnyitja az utat a címzett előtt a megsemmisítés iránti keresethez (lásd: Bizottság kontra CdT végzés, fenti 101. pont, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

105 Ami azonban az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférési jogot illeti, rá kell mutatni, hogy az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (1) és (3) bekezdése alapján, amely a bírói jogvédelem elve különöse kifejeződésének minősül, az adminisztrációtól kért dokumentumokhoz való hozzáférés minden megtagadása bírói úton megtámadható. Ez a hozzáférés megtagadására hivatkozott októl függetlenül érvényes (a Bíróság 2014. október 2-i Strack kontra Bizottság ítélete, C-127/13, 39. pont).

106 Ily módon nincs hatással az érintettek kereshetőségi jogára annak állítása, hogy a valamely dokumentumhoz való hozzáférést az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt valamely okból kell megtagadni, illetve annak állítása, hogy a kért dokumentum nem létezik. Minden más megoldás ellehetetlenítené azt a felülvizsgálatot, amelyet az uniós bíróságnak az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés megtagadásával kapcsolatos határozatok megalapozottságára vonatkozóan kell gyakorolnia, mivel ahhoz, hogy az érintett intézmény kivonja magát bármely bírósági felülvizsgálat alól, elegendő lenne, ha azt állítaná, hogy valamely dokumentum nem létezik. Ennélfogva meg kell állapítani, hogy nem vonja maga után az 1049/2001 rendelet alkalmazhatatlanságát valamely olyan dokumentum létezésének hiánya, amelynek hozzáférhetővé tételét kérték, illetve az a körülmény, hogy az nincs az érintett intézmény birtokában (Strack kontra Bizottság ügyben hozott ítélet, fenti 105. pont, 40. és 41. pont).

107 Rá kell mutatni, hogy a megerősítő kérelem elutasítása főszabály szerint megsemmisítés iránti kereset tárgya lehet. A megtámadott határozat 1. pontja egyébként „A megerősítő kérelméről szóló határozat” címet viseli, és az ECHA – az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében szereplő előírásnak megfelelően – tájékoztatta a ChemSecet a megtámadott határozat 3. pontjában arról, hogy az EUMSZ 263. cikk alapján lehetősége van keresetet indítani.

108 Az ECHA azon érve, amely szerint az elfogadhatatlan kérelem nem tartozhat az 1049/2001 rendelet alkalmazási köre alá, és így a Törvényszék hatásköre alá, nem fogadható el.

109 Kétségtelen, hogy – amint a fenti 104. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból következik – nem minden, általános információkérelemre adott válasz minősül mindenképpen olyan határozatnak, amely megnyitja az utat a megsemmisítés iránti keresethez.

110 Mindazonáltal a felperesek olyan jól meghatározott, a különleges anyagok listájára vonatkozó információkat kértek, amelyek szerintük feltehetően az ECHA birtokában voltak. Válaszában az ECHA nem általános információk egyszerű közlésére szorítkozott, hanem az információkérelmet elutasító határozatot fogadott el. Azon kérdéstől függetlenül, hogy az ECHA különösen az 1049/2001 rendelet alapján köteles volt-e, vagy sem, hozzáférést adni az említett információkhoz, mindenképpen nemleges határozatról van szó, amely joghatások kiváltását célozza, és ezért keresettel megtámadható.

111 Ebből következően az ECHA nem állathatja, hogy a felperesek megerősítő információkérelmére adott válasza nem olyan aktus, amely megsemmisítés iránti kereset tárgyává tehető, így el kell utasítani az elfogadhatatlansági kifogást.

B – *A jogvita tárgyának az információkérelem azon része tekintetében történő fenntartásáról, amely a regisztrálóknak a kereset benyújtását követően hozzáférhetővé tett nevére és elérhetőségeire vonatkozik*

112 Az információkérelem 1. pontjában a ChemSec 356 vegyi anyag tekintetében kért hozzáférést a gyártó, illetve gyártók, valamint az importőr, illetve importőrök nevére vonatkozó információkhoz, azok elérhetőségeivel együtt (lásd a fenti 35. pont).

113 Mivel a kereset benyújtását követően az ECHA a REACH-rendelet 119. cikkében szereplő egyes információk interneten való közzétételére vonatkozó új gyakorlatot fogadott el, és honlapján 2012 novemberében közzétette a kért információk egy részét, meg kell vizsgálni, hogy a felperesek mennyiben őrizték meg a megtámadott határozattal szembeni eljáráshoz fűződő érdeküket az információkérelem 1. pontja tekintetében.

114 Emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlatból következően a felperes eljáráshoz fűződő érdekének – a kereset tárgyára tekintettel – a kereset benyújtásakor kell fennállnia, ellenkező esetben a kereset elfogadhatatlannak minősül. A jogvita tárgyának – az eljáráshoz fűződő érdekhez hasonlóan – a bírósági határozat kihirdetéséig ki kell tartania, ellenkező esetben a kereset okafogyottá válik; ez tehát feltételezi, hogy a kereset eredményén keresztül alkalmas arra, hogy az azt kezdeményező fél számára előnnyel járjon (a Bíróság 2007. június 7-i Wunenburger kontra Bizottság ítélete, C-362/05, EBHT, I-4333. o., 42. pont; a Törvényszék 2011. március 22-i Access Info Europe kontra Tanács ítélete, T-233/09, EBHT, II-1073. o., 33. pont).

115 Márpedig ha a felperes eljáráshoz fűződő érdeke megszűnt az eljárás során, a Törvényszék érdemben hozott határozata semmilyen előnnyel nem jár a számára (Wunenburger kontra Bizottság ítélet, fenti 114. pont, 43. pont; Access Info Europe kontra Tanács ítélet, fenti 114. pont, 33. pont).

116 A jelen ügyben az ECHA által a Törvényszék írásbeli kérdésére adott válaszból kiderül, hogy az minden, 2012 november végéig regisztrált anyag vonatkozásában közzétette valamennyi társaság nevét, azok kivételével, amelyek tekintetében a társaságok bizalmas kezelés iránti kérelmet nyújtottak be. Kifejtette, hogy a közzététel magában foglalja a társaság nevét és címét, azonban nem terjed ki egyetlen személyes adatra sem (így a telefonszámokra vagy az e-mail címekre, amelyek a társaság személyi állományának tagjaihoz lennének kapcsolhatók). A kérdéses anyagokat illetően az ECHA rámutatott arra, hogy 95 regisztráló kérte, hogy az azonosságukat ne fedjék fel, ily módon az említett 55 anyag vonatkozásában, amelyek „EK-száma” az ECHA említett válaszának Q.2 mellékletében szerepel, nem mindegyik társaság neve és címe érhető el az ECHA honlapján. Ezzel szemben (a személyes adatok kivételével) teljes körűen közzétették az információkat 6611 olyan társaságra vonatkozóan, amely regisztrálta a kérdéses anyagokat. Pontosítani kell, hogy az azokra az információkra vonatkozó adatok, amelyeket közzétettek, az ECHA 2014. április 23-i adatbázisának kivonatából származnak. A tárgyaláson az ECHA kifejtette, hogy azon regisztrálók száma, akiknek az azonosságát közzétették vagy sem, folyamatosan emelkedett az új regisztrálási kérelmek függvényében. Az elérhető adatok tehát nem naprakészek, és mindössze a 2014. április 23-i közzététel állapotát tükrözik.

117 Ami azokat a szóban forgó információkat illeti, amelyek ettől kezdve elérhetők a nyilvánosság számára, az ECHA a Törvényszék írásbeli kérdésére adott válaszában azt állítja, hogy a kereset okafogyottá vált, a Bizottság pedig állítja, hogy a felpereseknek nem fűződik érdekük az eljárás folytatásához e tekintetben.

118 A felperesek a Törvényszék írásbeli kérdésére adott válaszuk 1. pontjában megállapítják, hogy az ECHA nem közölt minden nevet, és hogy ennélfogva a kérelmüknek csak részben adott helyt, ily módon pedig az információkérelem 1. pontjára vonatkozó elutasító határozat megsemmisítésének kérdése továbbra is nyitott, és a Törvényszéknek foglalkoznia kell vele. A tárgyaláson pontosították, hogy azt kérik, hogy a Törvényszék határozzon az információkérelem 1. pontjának azon információkra vonatkozó részéről is, amelyeket időközben elérhetővé tettek az ECHA honlapján.

119 E tekintetben meg kell állapítani, hogy azon kért információkat illetően, amelyeket hozzáférhetővé tettek az ECHA honlapján, a jogvita okafogyottá vált, a felperesek elveszítették az eljáráshoz fűződő érdeküket, így arról már nem kell határozni (lásd ebben az értelemben: a Törvényszék 2004. november 23-i Turco kontra Tanács ítélete, T-84/03, EBHT, II-4061. o., 28–30. pont; 2011. szeptember 9-i LPN kontra Bizottság ítélete, T-29/08, EBHT, II-6021. o., 57. pont; a Törvényszék 2012. szeptember 6-i Nickel Institute kontra Bizottság végzése, T-180/10, 20. pont; 2014. január 14-i Miettinen kontra Tanács végzése, T-303/13, 17–19. pont; 2014. május 7-i Evropaïki Dynamiki kontra Bizottság végzése, T-511/10, 20. pont).

120 Ebből a szempontból a felperesek kérelme ezen információk vonatkozásában tehát teljesítettnek tekinthető. A megtámadott határozat azon részének megsemmisítése, amely megtagadja a hozzáférést az említett információkhoz, ennélfogva semmilyen előnnyel nem járna számukra.

121 Ebből következően már nem kell határozni a kérelemről, amennyiben az azon nevekre és elérhetőségekre vonatkozik, amelyeket hozzáférhetővé tettek az ECHA honlapján. Mindazonáltal – amint a fenti 116. pontban a Törvényszék megjegyezte – nem határozható meg pontosan, hogy ezek az információk jelenleg milyen mértékben érhetők el az interneten. Mivel az ECHA kizárólag a közzététel 2014. április 23-i állapotáról közölt információkat, az okafogyottság megállapítását az ezen időpontban közzétett adatokra kell korlátozni.

122 Ezt követően a keresetnek kizárólag azon részét kell megvizsgálni, amelyet az információkérelem 1. pontjának elutasítása ellen nyújtották be, amennyiben az a 2014. április 23-án közzé nem tett adatokra vonatkozik, valamint amelyet az információkérelem 2. és 3. pontjának elutasítása ellen nyújtottak be.

C – *Az ügy érdeméről*

123 Megsemmisítés iránti kérelmük alátámasztása céljából a felperesek öt jogalapra hivatkoznak. Az első, a megerősítő kérelem megválaszolására nyitva álló határidőt meghosszabbító határozattal kapcsolatos jogalapot az 1049/2001 rendelet 8. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapítják. A második jogalapot az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) és (6) bekezdésének megsértésére alapítják. A harmadik jogalapot az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (1), (3) és (4) bekezdésének, valamint az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapítják. A negyedik jogalapot az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésének és 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének megsértésére alapítják. Az ötödik jogalapot az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése utolsó albekezdésének és 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének megsértésére alapítják.

124 Ami e jogalapok vizsgálati módszerét illeti, meg kell jegyezni, hogy az első jogalap megkülönböztetés nélkül vonatkozik az információkérelem minden pontjára, és ezért mindegyik pont kapcsán vizsgálható, míg a másik négy jogalapot külön-külön kell vizsgálni az információkérelem mindhárom pontja tekintetében.

125 E kérelem 1. pontját illetően, amennyiben az a 2014. április 23-án még közzé nem tett adatokra vonatkozik, a negyedik, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésének, valamint 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének megsértésére alapított jogalapot, továbbá az ötödik, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése utolsó albekezdésének és 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének megsértésére alapított jogalapot együttesen kell megvizsgálni.

126 Ami az információkérelem 2. pontját illeti, a harmadik, a negyedik és az ötödik jogalap közötti átfedésekre tekintettel együttesen kell megvizsgálni a negyedik és az ötödik jogalapot, amennyiben a negyedik jogalap az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésének megsértésén alapul, az ötödik pedig az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése utolsó albekezdésének megsértésén alapul, valamint a harmadik jogalapot, amennyiben az az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (4) bekezdésének

megsértésén és az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének megsértésén alapul. Az információkérelem 2. pontja tekintetében továbbá meg kell vizsgálni a második, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) és (6) bekezdésének megsértésére alapított jogalapot.

127 Végül az információkérelem 3. pontját illetően meg kell vizsgálni egyrészt a második jogalapot, amennyiben az az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) bekezdésének megsértésén alapul, másrészt a harmadik, az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (1), (3) és (4) bekezdésének, valamint az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított jogalapot.

1. *Az első, az információkérelem 1–3. pontja vonatkozásában az 1049/2001 rendelet 8. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról*

128 A felperesek arra hivatkoznak, hogy a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni, mivel az ECHA-nak a megerősítő kérelem megválaszolására nyitva álló határidő meghosszabbításáról szóló határozata nem felel meg az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (2) bekezdésében szereplő követelményeknek.

129 Előzetesen rá kell mutatni, hogy az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése alapján az érintett intézménynek tizenöt munkanap áll rendelkezésére a megerősítő kérelem megválaszolására. E cikk (2) bekezdése előírja, hogy „[k]ivételes esetekben, például amikor a kérelem jelentős terjedelmű vagy igen nagy számú dokumentumra vonatkozik, az (1) bekezdésben előírt határidő 15 munkanappal meghosszabbítható, feltéve hogy a kérelmezőt erről előzetesen értesítették, mely értesítés részletes indoklást tartalmaz.” Végül az említett rendelet 8. cikke (3) bekezdésének megfelelően „[e]lutasító válasznak minősül, ha az intézmény nem válaszol az előírt határidőn belül, amely arra jogosítja a kérelmezőt, hogy bírósági eljárást indítson az intézménnyel szemben, illetve panasszal forduljon az ombudsmanhoz az EK-Szerződés vonatkozó rendelkezései alapján.”

130 Az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az 1049/2001 rendelet 8. cikkében előírt határidő lejárta nem eredményezi a Bizottság kifejezett határozat meghozatalára vonatkozó jogkörének megszűnését (lásd ebben az értelemben: a Törvényszék 2010. január 19-i Co-Frutta kontra Bizottság ítélete, T-355/04 és T-446/04, EBHT, II-1. o., 56. pont; 2010. december 10-i Ryanair kontra Bizottság ítélete, T-494/08-T-500/08 és T-509/08, EBHT, II-5723. o., 50. pont).

131 A dokumentumokhoz való hozzáférés terén a jogalkotó az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (1) és (2) bekezdésében foglalt határidő túllépésének következményeiről a rendelet 8. cikkének (3) bekezdésében úgy rendelkezett, hogy a határidő intézmény általi elmulasztása bírósági eljárás indítására jogosít fel (Co-Frutta kontra Bizottság ítélet, fenti 130. pont, 58. pont).

132 A megerősítő kérelem megválaszolására nyitva álló határidő túllépése azonban nem eredményezheti a megerősítő kérelemről szóló határozat olyan jogellenességét, amely igazolja annak megsemmisítését (lásd ebben az értelemben: a Törvényszék 2012. november 27-i Steinberg kontra Bizottság végzése, T-17/10, 102. pont).

133 A jelen ügyben, meg kell jegyezni, hogy az ECHA a határidőt meghosszabbító 2011. február 8-i levelében, miután felidézte a kérelem tartalmát, azt állította, hogy a határidő meghosszabbítását az igazolja, hogy a kérelem a REACH-rendelet szerinti regisztrálás keretében benyújtott, a kérelemben felsorolt egyedi anyagokra vonatkozó nagyszámú dokumentumra vonatkozik, és hogy ez jelentős munkaterhet jelent az ECHA számára.

134 Úgy tűnik, hogy a felperesek úgy ítélik meg, hogy a meghosszabbító határozat állítólagos jogellenessége érintheti a megtámadott határozat jogszerűségét.

135 Márpedig feltételezve akár azt, hogy a meghosszabbításra az 1049/2001 rendelet 8. cikke (2) bekezdésének megsértésével került sor, e jogsértés nem befolyásolhatja a megtámadott határozat jogszerűségét.

136 Amint a fenti 132. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból következik, pusztán a megerősítő kérelem megválaszolására nyitva álló határidő túllépése nem igazolhatja a megtámadott határozat megsemmisítését. Ugyanez érvényes akkor is, amikor a meghosszabbító határozat jogszerűségét vagy érvényességét vitatják. Ugyanis a meghosszabbító határozatnak akár az érvénytelensége is legfeljebb annak megállapítását teszi lehetővé, hogy a megerősítő kérelem megválaszolására nyitva álló határidőt nem hosszabbították meg, és hogy következésképpen a megtámadott határozatot a határidőn túl fogadták el, ami azonban nem befolyásolja annak jogszerűségét.

137 Továbbá semmi nem enged arra következtetni, hogy az ECHA más határozatot hozott volna, mint ahogyan a megtámadott határozatban határozott, ha nem hozta volna meg a meghosszabbító határozatot.

138 Ebből következően az első jogalap hatástalan.

139 Mindamellett, először is, amennyiben a felperesek azt tűnnek javasolni, hogy a meghosszabbító határozat indokolása (lásd a fenti 133. pontot) nem tette számukra lehetővé annak meghatározását, hogy e határozat téves-e, elegendő azt megállapítani, hogy az említett indokolás kellően részletes ahhoz, hogy lehetővé tegye számukra azon indokok megértését, amelyek alapján az ECHA meghosszabbította a határidőt, és ennélfogva véleményt alkothasson e határozat jogszerűségéről.

140 Másodsorban, a meghosszabbító határozat indokolásának megalapozottságát illetően emlékeztetni kell arra, hogy az ECHA-hoz három különböző kategóriába tartozó információkhoz való hozzáférés iránti kérelemmel fordultak 356 különböző anyagra vonatkozóan. A kérelem tehát igen nagy számú dokumentumra vonatkozott, és kivételes munkaterhet eredményezhetett, így a meghosszabbítás 1049/2001 rendelet 8. cikkének (2) bekezdésében előírt feltételei teljesültek a jelen ügyben.

141 Habár a felperesek elismerik, hogy a meghosszabbítás feltételei „elméletileg fennálltak”, mindazonáltal azt állítják, hogy a meghosszabbítás nem volt igazolt, mivel az ECHA nem egyeztetett harmadik személyekkel, és nem is értékelte esetenként a kért dokumentumokat.

142 Lényegében a felperesek azt tűnnek felróni az ECHA-nak, hogy nem a megerősítő kérelem helyes vizsgálatára használta fel a határidő meghosszabbítását. Ezen érvet el kell utasítani, mivel a megerősítő kérelem vizsgálata során elkövetett esetleges hibák nem kérdőjelezhetik meg az 1049/2001 rendelet 8. cikke (2) bekezdésének helyes alkalmazását. Ezen állítólagos hibák ugyanis magának a megtámadott határozatnak a jogszerűségét érinthetik, a határidő meghosszabbításáról szóló határozatét azonban nem.

143 A fentiekből következik, hogy az első jogalapot el kell utasítani.

2. *A negyedik és az ötödik jogalapról, amelyek közül a negyedik jogalap az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésének és 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének megsértésén alapul, az ötödik jogalap pedig az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése utolsó albekezdésének és 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének megsértésén alapul, amennyiben e jogalapok az információkérelem 1. pontját érintik*

144 Amennyiben az információkérelem 1. pontja a regisztrálóknak az interneten 2014. április 23-án még közzé nem tett nevét és elérhetőségeit illeti, a negyedik és az ötödik jogalapot együttesen kell megvizsgálni, amelyek együttesen véve azon alapulnak, hogy az ECHA tévesen hivatkozott az egyrészt az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében, másrészt pedig az említett rendelet 4. cikkének (3) bekezdésében foglalt megtagadási indokokra.

145 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 15. cikk (3) bekezdése értelmében bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult az Unió intézményeinek dokumentumaihoz hozzáférni a rendes jogalkotási eljárásnak megfelelően meghatározandó elvek és feltételek szerint. Az 1049/2001 rendelet célja – mint azt a (4) preambulumbekezdése és az 1. cikke kimondja –, hogy a lehető legszélesebb körű hozzáférési jogot biztosítsa a nyilvánosság számára az intézmények dokumentumaihoz. E rendeletből – nevezetesen annak az e tekintetben kivételrendszert meghatározó (11) preambulumbekezdéséből és 4. cikkéből – az is kitűnik, hogy e hozzáférési jogra azonban a köz- vagy magánérdekkel kapcsolatos okokon alapuló bizonyos korlátozások vonatkoznak (lásd: a Bíróság 2013. november 14-i LPN és Finnország kontra Bizottság ítélete, C-514/11 P és C-605/11, EBHT, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

146 Emlékeztetni kell arra is, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés alóli kivételeket megszorítóan, az intézmények birtokában lévő dokumentumokhoz való, a lehető legszélesebb körű nyilvános hozzáférés általános elvének alkalmazását nem meghiúsító módon kell értelmezni és alkalmazni (a Bíróság 2007. december 18-i Svédország kontra Bizottság ítélete, C-64/05, EBHT, I-11389. 66. pont; a Törvényszék 2006. július 6-i Franchet és Byk kontra Bizottság ítélete, T-391/03 és T-70/04, EBHT, II-2023. o., 84. pont).

a) A jogalap első, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésének megsértésére alapított részéről

147 A felperesek azt állítják, hogy az ECHA nem bizonyította az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése által védett érdek kellően súlyos megsértését. Konkrétabban vitatják, hogy a kért információk hozzáférhetővé tétele úgy tekinthető, mint amely sérti az érintett személyek kereskedelmi érdekeinek védelmét a REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdése d) pontjának megfelelően. A felperesek különösen megjegyzik, hogy a regisztrálók nevének az ECHA honlapján való közzététele ellentétes az ECHA ezzel kapcsolatos érvelésével.

148 Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése értelmében az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tétel sértené meghatározott természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekeit, kivéve ha az érintett dokumentum hozzáférhetővé tételéhez nyomós közérdek fűződik. Egyebekben rá kell mutatni, hogy a REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdésének d) pontja e tekintetben pontosítja, hogy főszabály szerint a gyártó vagy importőr és azok forgalmazói vagy továbbfelhasználói közötti kapcsolatra vonatkozó információk hozzáférhetővé tételét úgy kell tekinteni, mint amely sérti az érintett személy kereskedelmi érdekeinek védelmét.

149 A megtámadott határozatban az ECHA megtagadta a kért információkhoz való hozzáférést, mivel különösen úgy ítélte meg, hogy a regisztrált anyagok gyártójára vagy importőrére vonatkozó információk hozzáférhetővé tétele súlyosan veszélyezteti az ilyen információk felfedését, és így a REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdésének d) pontja értelmében sértheti a kereskedelmi érdekek védelmét (lásd a fenti 48. pontot).

150 Beadványaiban az ECHA azt állítja, hogy helyesen alkalmazta a megtámadott határozatban az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdését és a REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdésének d) pontját. Azt is állítja, hogy a REACH-rendelet 119. cikke a közlés és titkosság különös és kimerítő rendszerét állítja fel.

151 Márpedig a nevek és az elérhetőségek olyan információk, amelyek a REACH-rendelet 119. cikke (2) bekezdése d) pontjának hatálya alá tartoznak. Ezenfelül 2012 novembere óta az ECHA a bizalmas kezelés iránti kérelem esetét kivéve e rendelkezés alapján minden regisztrált anyagra vonatkozóan közzéteszi honlapján a neveket és elérhetőségeket. Az ECHA nem alapozhatja tehát a kért információkhoz való hozzáférés megtagadását a REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdésének d) pontjával összefüggésben értelmezett 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésére.

152 Feltételezve ugyanis egyrészt azt, hogy az interneten való közzétételnek a REACH-rendelet 119. cikkével bevezetett rendszere kimerítő, a REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdésének d) pontjával összefüggésben értelmezett 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdését nem lehetne alkalmazni az említett rendelet 119. cikkében érintett információkra, következésképpen nem igazolható a regisztrálók nevére és elérhetőségeire vonatkozó információkhoz való hozzáférés megtagadása.

153 Feltételezve másrészt azt, hogy a REACH-rendelet 119. cikkében foglalt rendszer főszabály szerint nem zárja ki teljesen a dokumentumokhoz való hozzáférésnek a REACH-rendelet 118. cikkében és az 1049/2001 rendeletben foglalt rendszerét, a REACH-rendelet 119. cikke (2) bekezdésének d) pontja mindenképpen előírja, hogy a jelen ügyben kért információkat hozzáférhetővé kell tenni az interneten, kivéve ha az ECHA helyt ad a bizalmas kezelés iránti kérelemnek. Következésképpen az ECHA ilyen kérelem hiányában nem indokolhatja a kért információk bármely hozzáférhetővé tételének megtagadását a REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdésének d) pontjában foglalt jogi vélelemmel, úgy ítélve meg, hogy a hozzáférhetővé tétel sértheti az érintett személy kereskedelmi érdekeinek védelmét. A REACH-rendelet 118. cikkében foglalt jogi vélelem ugyanis nem igazolhatja azt, hogy valamely információt főszabály szerint ne tegyenek hozzáférhetővé, míg egy különös rendelkezés, nevezetesen a REACH-rendelet 119. cikke (2) bekezdésének d) pontja megköveteli, hogy ezen információt főszabály szerint hozzáférhetővé kell tenni.

154 Ebből következően a jelen ügyben nem teljesülnek a REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdésének d) pontjával összefüggésben értelmezett 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésére alapított megtagadási indok feltételei, anélkül hogy szükséges lenne megvizsgálni, hogy a regisztrálók nevének hozzáférhetővé tétele valóban felfedné-e a gyártó vagy importőr és azok forgalmazói vagy továbbfelhasználói közötti kapcsolatot, és ha igen, mennyiben.

b) A jogalap második, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének megsértésére alapított részéről

155 A felperesek azt állítják, hogy az ECHA tévesen hivatkozott a dokumentumokhoz való hozzáférés joga alól az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (3) bekezdésében előírt kivételre a gyártók vagy az importőrök neve hozzáférhetővé tételének megtagadása érdekében.

156 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint bizonyítani kell, hogy a szóban forgó hozzáférés konkrétan és ténylegesen sértheti a kivétel által védett érdeket, és hogy ezen érdek sérelmének kockázata ésszerűen előrelátható volt, és nem pusztán hipotetikus (lásd: a Törvényszék 2008. december 18-i Muñiz kontra Bizottság ítélete, T-144/05, az EBHT-ban nem tették közzé, 74. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

157 Ezenfelül az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésében foglalt kivétel alkalmazásához a döntéshozatali eljárást fenyegető veszélynek súlyosnak kell lennie. Ez különösen akkor áll fenn, ha az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tétele jelentős hatást gyakorol a döntéshozatali eljárásra. Márpedig a súlyosság értékelése az adott ügy valamennyi körülményétől függ, különösen a döntéshozatali eljárásra gyakorolt azon negatív hatásoktól, melyekre az intézmény az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tételét érintően hivatkozik (Muñiz kontra Bizottság ítélet, fenti 156. pont, 75. pont).

158 A megtámadott határozatban az ECHA arra a következetésre jutott, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (3) bekezdésében foglalt feltételek teljesültek a jelen ügyben. Konkrétabban az ECHA megjegyezte, hogy éppen az anyagokra vonatkozó információknak a REACH-rendelet 119. cikkének (2) bekezdése alapján való nyilvános közzétételével kapcsolatos eljárás felülvizsgálatát végezte, és hogy e felülvizsgálat különösen a gyártó, az importőr és a forgalmazó azonosságára vonatkozó információk közzétételére vonatkozott. Az ECHA pontosította, hogy ha úgy határozna, hogy a jövőben az anyagok bizonyos csoportja tekintetében közzéteszi e személyek azonosságát, módosítania kellene az eljárásait és az információs rendszerét, és különösen a meglévő regisztrálásokra vonatkozóan lehetővé kellene tennie az érintettek számára, hogy az azonosságukra vonatkozóan bizalmas kezelés iránti kérelmet nyújthassanak be. Hozzáfűzte, hogy a kért információkhoz való hozzáférésnek az 1049/2001 rendelet alapján való lehetővé tétele nemcsak különösen magas munkaterhet okozna, hanem lehetővé tenné a REACH-rendeletben foglalt eljárások megkerülését is (lásd a fenti 49–51. pontot).

159 Egyrészt igaz ugyan, hogy a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában az ECHA a regisztrálók azonosságára vonatkozó információk közzétételére vonatkozó gyakorlatának módosítását tervezte abból a célból, hogy e gyakorlatot a REACH-rendelet 119. cikkének (2) bekezdésében szereplő követelményekhez igazítsa, és hogy ezen információk így az ECHA döntéshozatali eljárásának tárgyát képezhessék.

160 Másrészt, ami azt a kérdést illeti, hogy a hozzáférhetővé tétel súlyosan sértheti-e ezen döntéshozatali eljárást, rá kell mutatni, hogy a regisztrálók neve nem magára az ezen eljárásra vonatkozó információ, hanem inkább az említett eljárásból származó határozatban érintett információnak minősül. A kért információkhoz való hozzáférés nem akadályozhatta meg az ECHA-t abban, hogy az információk interneten való hozzáférhetővé tételére vonatkozó, a REACH-rendelet 119. cikkének (2) bekezdéséből eredő kötelezettségek végrehajtása érdekében meghozandó intézkedésekről határozzon.

161 Egyebekben amennyiben az ECHA a megtámadott határozatban arra hivatkozott, hogy a kért információkhoz való hozzáférés 1049/2001 rendelet alapján történő megadása rendkívül nagy, manuálisan végzendő munkaterhet okozna számára, elegendő azt megállapítani, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése kizárólag a döntéshozatali eljárás védelmére irányul, és nem az érintett intézményekre háruló túlzott munkateher elkerülésére.

162 Ugyanez érvényes az ECHA azon érvére, amely szerint kért információkhoz az 1049/2001 rendelet alapján való hozzáférés lehetővé tenné a REACH-rendeletben foglalt eljárások megkerülését. Az ezen eljárások megkerülésének állítólagos veszélye ugyanis nem a döntéshozatali eljárást, hanem inkább a kért információk esetleges hozzáférhetővé tételének következményeit érintik. Márpedig csak a döntéshozatali eljárás szerepel az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében szereplő megtagadási indokként.

163 A fentiekből következően az ECHA nem bizonyította, hogy a kért információk hozzáférhetővé tétele súlyosan sértette volna a szóban forgó döntéshozatali eljárást. Ebből következően megalapozott a második, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének megsértésére alapított rész, és ennélfogva a negyedik és az ötödik jogalap is, amennyiben azok az információkérelem 1. pontját érintik, amennyiben ezekről még határozni kell.

164 A fenti megfontolásokra figyelemmel meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozatban felhozott indokok nem elegendők az információkérelem 1. pontjában kért információk megtagadásának igazolására, ezért a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni e részében, amennyiben az a 2014. április 23-án még hozzáférhetővé nem tett információkra vonatkozik, anélkül hogy szükséges lenne megvizsgálni a második és a harmadik jogalapot e tekintetben.

3. *A második, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) és (6) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról; a harmadik, az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (4) bekezdésének és az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról; a negyedik, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésének megsértésére alapított jogalapról; valamint az ötödik, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése utolsó albekezdésének megsértésére alapított jogalapról, amennyiben e jogalapok az információkérelem 2. pontját érintik*

a) A harmadik, az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (4) bekezdésének és az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról; a negyedik, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésének megsértésére alapított jogalapról; valamint az ötödik, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése utolsó albekezdésének megsértésére alapított jogalapról

165 A felperesek azt állítják, hogy az ECHA nem volt jogosult elutasítani az információkérelem 2. pontját a REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összefüggésben értelmezett 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése alapján, és hogy az ECHA nem tartotta tiszteletben azon elvet, amely szerint a környezeti információkhoz való hozzáférés joga alóli minden kivételt az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (4) bekezdésének és az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének megfelelően megszorítóan kell értelmezni.

166 E tekintetben meg kell vizsgálni, hogy az ECHA megalapozottan állapította-e meg, hogy egyrészt a szóban forgó anyagok pontos mennyiségének hozzáférhetővé tétele sértené az érintett személyek kereskedelmi érdekeinek védelmét, másrészt hogy nyomós közérdek igazolná-e ezen információk hozzáférhetővé tételét.

A kereskedelmi érdekek védelmének sérelméről

167 A felperesek arra hivatkoznak, hogy az ECHA nem tartotta tiszteletben az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdését, mivel a REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdésének c) pontjában szereplő vélelemre hivatkozott az információkérelem 2. pontjában érintett információkhoz való hozzáférés megtagadása érdekében, amennyiben az említett vélelem nem bizonyítja, hogy miként sértették meg az érintett 356 anyag mindegyikét regisztráló jogi vagy természetes személy kereskedelmi érdekét.

168 Először is rá kell mutatni, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkében és különösen annak (2) bekezdésében előírt kivételrendszer egy adott helyzetben egymással szemben álló érdekek – azaz egyrészről azon érdekek, amelyeknek kedvezne az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tétele, másrészről pedig az e hozzáférhetővé tétellel esetlegesen fenyegetett érdekek – összevetésén alapul. A dokumentumokhoz való hozzáférés iránti valamely kérelemre vonatkozóan hozott határozat attól a kérdéstől függ, hogy az adott ügyben mely érdeknek kell elsőbbséget élveznie (LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, fenti 145. pont, 42. pont).

169 Másodsorban meg kell jegyezni, hogy habár az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a dokumentumhoz való hozzáférés megtagadásának igazolásához főszabály szerint nem elegendő az, hogy e dokumentum az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében említett tevékenységek vagy érdekek valamelyikéhez kapcsolódjon, hiszen az érintett intézménynek arra is magyarázatot kell adnia, hogy az említett dokumentumhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen hogyan sérthetné az e cikkben előírt kivétellel védett érdeket, helyénvaló, ha ez az intézmény ezzel kapcsolatban a dokumentumok bizonyos kategóriáira alkalmazandó általános vélelmekre alapítja az álláspontját, mivel az azonos természetű dokumentumok hozzáférhetővé tételére irányuló kérelmek esetében egymáshoz hasonló általános megfontolások alkalmazhatók (a Bíróság 2012. június 28-i Bizottság kontra Agrofert Holding ítélete, C-477/10, EBHT, 57. pont; 2012. június 28-i Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ítélete, C-404/10, EBHT, 116. pont; 2013. október 17-i Tanács kontra Access Info Europe ítélete, C-280/11, EBHT, 72. pont; 2014. február 27-i Bizottság kontra Enbw Energie Baden-Württemberg ítélete, C-365/12, 64. és 65. pont).

170 Ilyen esetben azonban az érintett intézménynek mindazonáltal meg kell határoznia, hogy mely általános megfontolásra alapítja azt a vélelmet, hogy e dokumentumok hozzáférhetővé tétele sértené az 1049/2001 rendelet 4. cikkében védett valamely érdeket, és mindezt anélkül, hogy minden egyes dokumentum tartalmának konkrét értékelését el kellene végeznie (Tanács kontra Access Info Europe ítélet, fenti 169. pont, 73. pont).

171 Konkrétabban az annak ellenőrzésére vonatkozó követelményt, hogy a szóban forgó általános vélelem ténylegesen alkalmazandó-e, nem lehet akként értelmezni, hogy az intézménynek az adott ügyben kért valamennyi dokumentumot egyenként kellene megvizsgálnia. Egy ehhez hasonló követelmény megfosztaná ezt az általános vélelmet hatékony érvényesülésétől, azaz attól, hogy az intézmény valamely általános hozzáférés iránti kérelemre ugyancsak általánosságban reagálhasson (LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, fenti 145. pont, 68. pont).

172 Meg kell azonban állapítani, hogy a fent említett általános vélelem nem zárja ki annak bizonyítási lehetőségét, hogy e vélelem nem vonatkozik valamely olyan dokumentumra, amelynek hozzáférhetővé tételét kérik, illetve hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében nyomós közérdek fűződik e dokumentum hozzáférhetővé tételéhez (lásd: Bizottság kontra Enbw ítélet, fenti 169. pont, 100. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

173 Harmadsorban a REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében „a gyártott vagy forgalomba hozott anyag vagy keverék pontos mennyiségének” hozzáférhetővé tételét főszabály szerint úgy kell tekinteni, hogy az sérti az érintett személy kereskedelmi érdekeinek védelmét.

174 A jelen ügyben, ami az információkérelem 2. pontját illeti, az ECHA a megtámadott határozat 1. pontjának b) alpontjában kimondta, hogy a REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdésének c) pontja azon általános vélelmet tartalmazza, mely szerint a pontos mennyiségre vonatkozó információ főszabály szerint sérti az érintett személy kereskedelmi érdekeinek védelmét. Úgy ítélte meg, semmilyen bizonyíték sem döntheti meg ezt a jogi vélelmet, és hogy a hozzáférhetővé tétel sértené a regisztrálók kereskedelmi érdekeit. Az említett információ felfedné a társaságok által a versenytársaikhoz képest birtokolt piaci részesedést. Ráadásul előadta, hogy ezen információ közzétételének hatása lenne a versenyjog területére (lásd a fenti 53. pontot).

175 Meg kell állapítani, hogy a felperesek a gyártott vagy a forgalomba hozott anyagok pontos mennyiségére vonatkozó információk iránti kérelmük 2. pontjában olyan információkat kérnek az ECHA-tól, amelyek hozzáférhetővé tételét – pontosan a REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdésének c) pontjában felállított vélelem következtében – főszabály szerint úgy kell tekinteni, hogy az sérti az érintett személy kereskedelmi érdekeinek védelmét, ily módon e vélelem alkalmazandó a jelen ügyben.

176 Amennyiben a felperesek annak állítására szorítkoznak, hogy a REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdésének c) pontja alapján az ECHA nem bizonyította, hogy a pontos mennyiség hozzáférhetővé tétele miként sértené az érintett 356 anyag mindegyikét regisztráló személyek kereskedelmi érdekeit, ezen állítások nem alkalmasak az e cikkben felállított vélelem megdöntésére. Amennyiben ugyanis a REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdésének c) pontjában szereplő jogi vélelem alkalmazandó, az érintett hatóság megállapíthatja, hogy a hozzáférhetővé tétel sértené az érintett személy kereskedelmi érdekeinek védelmét, anélkül hogy köteles lenne minden egyes olyan dokumentum tartalmát konkrétan megvizsgálni, amelynek hozzáférhetővé tételét kérték. E jogi vélelem miatt, és olyan konkrét elemek hiányában, amelyek azt megkérdőjelezhetnék, az ECHA nem volt köteles bizonyítani, hogy a pontos mennyiség hozzáférhetővé tétele mennyiben sértené az érintett személyek kereskedelmi érdekeit.

177 E következtetést nem vonja kétségbe az, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem kezeléséhez szükséges vizsgálatnak főszabály szerint konkrét és egyedi jellegűnek kell lennie. Amint a fenti 169. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból következik, ezen elv alól ugyanis vannak kivételek, különösen azon általános vélelem fennállása esetén, mely szerint a szóban forgó dokumentum hozzáférhetővé tétele sértené az 1049/2001 rendelet 4. cikkében szereplő kivételek által védett valamely érdeket. Ez annál is inkább igaz, amikor – ahogyan a jelen ügyben – az ilyen vélelem kifejezetten szerepel valamely jogszabályi rendelkezésben, nevezetesen a REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdésének c) pontjában.

178 E megfontolásokra tekintettel meg kell állapítani, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésével összefüggésben értelmezett REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdésének c) pontja alapján az ECHA jogosult volt úgy tekinteni, hogy a regisztrált anyagok pontos mennyiségének hozzáférhetővé tétele sértené az érintett személyek kereskedelmi érdekeit. Következésképpen azt kell tisztázni, hogy fennállt-e olyan nyomós közérdek, amely mégis igazolta volna az említett hozzáférhetővé tételt.

A hozzáférhetővé tételt igazoló nyomós közérdek fennállásáról

179 A felperesek arra hivatkoznak, hogy az ECHA nem tagadhatja meg az információkhoz való hozzáférést az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében előírt valamelyik kivétel alá tartozó érdek védelme érdekében anélkül, hogy egyrészt megvizsgálta volna az említett dokumentum hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdek hiányát, másrészt mérlegelte volna a különböző fennálló érdekeket, amit az ECHA nem tett meg a megtámadott határozatban.

180 Konkrétabban a felperesek azt állítják, hogy az információk iránti kérelem környezeti információkra és környezetbe való kibocsátásra vonatkozik, és ezért a kért adatok hozzáférhetővé tétele nyomós közérdekkel bír az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének megfelelően. Ráadásul azt kifogásolják, hogy az ECHA megsértette az Aarhusi Egyezmény 4. cikkének (4) bekezdését és az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdését, amely rendelkezések szerintük megkövetelik a környezeti információkhoz való hozzáférés alóli minden kivétel megszorító értelmezését.

181 A jelen ügyben az ECHA a megtámadott határozatban megállapította, hogy nincs tudomása a kért információk hozzáférhetővé tételének igazolását levetővé tevő semmilyen nyomós közérdekről. Pontosította, hogy igenis rámutatott arra, hogy a kérelmet „a különösen veszélyes anyagokként azonosítható vegyi anyagokra vonatkozó szabályozás előmozdítására irányuló szándék” indokolta. Hozzáfűzte, hogy „[a] jogalkotó mindazonáltal a REACH-rendeletben, főként az engedélyezési eljárás révén biztosított az ilyen anyagokból eredő kockázat azonosítását és kezelését lehetővé tévő eszközöket, amely eljárás széles körű egyeztetést ír elő a nyilvánossággal” (lásd a fenti 54. pontot).

182 A felperesek érvelésének vizsgálata érdekében először is, feltételezve akár azt, hogy a szóban forgó információk környezeti információknak minősülnek, azt kell megvizsgálni, hogy ez elegendő-e a hozzáférhetővé tételükhöz fűződő nyomós közérdek megállapításához. Másodsorban azon kérdést kell megvizsgálni, hogy a kért információk a környezetbe való kibocsátásra vonatkoznak-e, és ily módon az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének megfelelően a hozzáférhetővé tételük nyomós közérdekkel bír. Végül harmadsorban azt kell majd megvizsgálni, hogy a felperesek megalapozottan állították-e, hogy a jelen ügyben az ECHA nem végezte el a különböző fennálló érdekek mérlegelését.

– A nyomós közérdek fennállásáról környezeti információk iránti kérelem esetén

183 Először is azt kell megvizsgálni, hogy az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének második mondatából az következik-e, hogy a környezeti információk hozzáférhetővé tétele mindig nyomós közérdekkel bír.

184 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (4) bekezdése utolsó albekezdésének megfelelően a környezetre vonatkozó információk iránti kérelem elutasítását lehetővé tevő „ok[ok] szűken értelmezendők, figyelembe véve az információ feltárásához fűződő közérdeket, valamint azt, hogy a kért információ mennyiben vonatkozik a környezetbe történő kibocsátásokra.”

185 Ezen elvet megerősíti az 1367/2006 rendelet (15) preambulumbekezdésének második mondata, amelynek értelmében „[a]z elutasítás indokait a környezeti információhoz való hozzáférés vonatkozásában megszorítóan kell értelmezni, tekintetbe véve azt a közérdeket, amelyet az információ közzététele szolgál, és azt, hogy a kért információ a környezetbe jutó kibocsátásokra vonatkozik-e.”

186 Az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének második mondata úgy rendelkezik, hogy „[a]z [1049/2001] rendelet 4. cikkében szabályozott egyéb kivételek vonatkozásában az elutasítás indokait szűken kell értelmezni, figyelembe véve a közzétételhez fűződő közérdeket, illetve azt, hogy a kért információ a környezetbe való kibocsátásra vonatkozik-e.” Márpedig e 6. cikk (1) bekezdése szövegének rendszeréből következik, hogy az e bekezdés második mondata értelmében vett „egyéb kivételek” nem foglalják magukban a kereskedelmi érdekeinek védelmét, amelyre az ECHA az információkérelem 2. pontjában az elutasítás indokaként hivatkozott (lásd a fenti 37. és 53. pontot).

187 Az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata ugyanis az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik francia bekezdésében szereplő kivételekre vonatkozóan állít fel szabályt. Ugyanezen (1) bekezdés második mondata nem pusztán az „egyéb kivételeket”, hanem „[a]z [1049/2001] rendelet 4. cikkében szabályozott egyéb kivételeket” említi. E rendelkezés tehát vonatkozik e cikk (1) bekezdésében, (2) bekezdésének második francia bekezdésében, valamint a (3) és (5) bekezdésében foglalt kivételekre (LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, fenti 145. pont, 83. pont). Mivel a kereskedelmi érdekek védelme az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésének hatálya alá tartozik, amelyre az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata vonatkozik, az nem tartozik az ezen 6. cikk (1) bekezdésének második mondatában szereplő „egyéb kivételek” fogalma alá.

188 A jelen ügyben legelőször is meg kell állapítani, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében foglalt, különösen a kereskedelmi érdekek védelmére vonatkozó kivétel alkalmazásával összefüggésben a felperesek nem hivatkozhatnak eredményesen az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének második mondatára. Ugyanis egyrészt e bekezdés második mondata kizárólag az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondatában szereplőktől eltérő kivételek, azaz az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik francia bekezdésében előírtaktól eltérő kivételek megszorító értelmezésének kötelezettségére vonatkozik (lásd a fenti 187. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

189 Másfelől az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének második mondata a közzétételhez fűződő „közérdekre” vonatkozik, és nem az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó része szerinti „nyomós” közérdekre (LPN kontra Bizottság ítélet, fenti 119. pont, 136. pont). Az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének második mondatából tehát nem következik, hogy a környezeti információk hozzáférhetővé tételéhez mindig nyomós közérdek fűződik.

190 Másodsorban a felperesek azt állítják, hogy azon 356 anyag, amelyre vonatkozóan az információkhoz való hozzáférés iránti kérelmet megfogalmazták, erősen mérgező vegyi anyag. Úgy ítélik meg, jogszerű, hogy a nyilvánosság tudja, több százezer tonna olyan anyag van jelen az Unió piacán, amely negatív hatással lehet az emberi egészségre és a környezetre, és amelyeket munkavállalók kezelnek és a fogyasztási cikkekben felhasználnak. A polgárok azon jogának elismerése, hogy alapos ismeretekkel rendelkezzenek a piacon jelen lévő veszélyes anyagok mennyiségére vonatkozóan, lehetővé tenné, hogy jelentősebb nyomást gyakorolhassanak ezen anyagok biztonságosabb megoldásokkal való helyettesítése érdekében.

191 Meg kell állapítani, hogy egy demokratikus társadalomban lényegi szerepet játszik, hogy a polgároknak lehetőségük legyen arra, hogy hozzájussanak a megfelelő környezeti információkhoz, és hogy a környezeti tárgyú döntéshozatali folyamatban valós részvételi lehetőséghez jussanak. Amint az ugyanis az Aarhusi Egyezmény preambulumában szerepel, a környezetvédelem területén az információ jobb hozzáférhetősége és a nyilvánosság részvétele a döntéshozatalban javítja a döntések minőségét és végrehajtását, hozzájárul a nyilvánosságnak a környezeti kérdésekkel kapcsolatos tudatosságához, lehetőséget biztosít a nyilvánosságnak arra, hogy tagjai álláspontjukat kifejthessék, továbbá lehetővé teszi a hatóságok számára azok megfelelő figyelembevételét.

192 A nyilvánosságnak a tájékoztatáshoz való joga az átláthatóság elvének kifejeződése, amelyet az 1049/2001 rendelet rendelkezéseinek összessége valósít meg, amint az e rendelet (2) preambulumbekezdéséből kitűnik, amely szerint a nyitottság lehetővé teszi a polgárok számára, hogy még inkább részt vegyenek a döntéshozatali eljárásban, és biztosítja a polgárok irányában a közigazgatás nagyobb legitimációját, hatékonyságát és felelősségét a demokratikus rendszerben, továbbá hozzájárul a demokrácia elvei erősítéséhez (a Törvényszék 2007. szeptember 12-i API kontra Bizottság ítélete, T-36/04, EBHT, II-3201. o., 96. pont).

193 Igaz ugyan, hogy a valamely dokumentum hozzáférhetővé tételének igazolására alkalmas nyomós közérdeknek nem kell szükségszerűen elkülönülnie az 1049/2001 rendeletet átható elvektől (LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, a fenti 145. pont, 92. pont), mindazonáltal az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy pusztán általános megfontolások alapján nem lehet megállapítani, hogy az átláthatóság elve olyan különös jelentőséggel bír, amely esetleg megelőzheti a kérdéses dokumentumok hozzáférhetővé tételének megtagadását igazoló okokat, és hogy a kérelmező feladata, hogy konkrétan hivatkozzon az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdeket megalapozó körülményekre (lásd ebben az értelemben: LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, fenti 145. pont, 93. és 94. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

194 A jelen ügyben a felperesek fenti 190. pontban összefoglalt érveléséből kiderül, hogy lényegében annak állítására szorítkoznak, hogy az, hogy a kért információk veszélyes anyagokra vonatkozó környezeti információknak minősülnek, igazolja a fokozottabb átláthatóságot és a nyilvánosság ezen információkhoz való hozzáférését abból a célból, hogy lehetővé tegye a polgárnak a döntéshozatali eljárásban való fokozottabb részvételt, és ezáltal az egészségre és a környezetre gyakorolt veszély csökkentésének előmozdítását. Így a felperesek csak általánosságban hivatkoznak az 1049/2001 rendelettel összefüggésben értelmezett 1367/2006 rendeletet átható elvekre, anélkül hogy egyetlen olyan érvre is hivatkoznának, amely bizonyítaná, hogy az anyagok pontos mennyisége tekintetében az ugyanezen elvekre való hivatkozás az adott ügy sajátos körülményei között különös jelentőséggel bír. Márpedig, amint a fenti 193. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból következik, az általános

megfontolások alapján nem állapítható meg, hogy az átláthatóság elve valamely adott esetben olyan különös jelentőséggel bírna, amely megelőzné a kért dokumentumokhoz való hozzáférhetővé tétel megtagadását igazoló indokokat.

195 A felperesek továbbá azon indokokat sem pontosítják, amelyek miatt nélkülözhetetlen a szóban forgó anyagok pontos mennyiségének közzététele, és azt sem, hogy miért nem elegendő a hozzáférhetővé tételhez fűződő közérdeknek való megfeleléshez azon összmennyiségi tartománynak a REACH-rendelet 119. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti közzététele, amelyre az anyagot regisztrálták.

196 A fenti megfontolásokból következik, hogy az információkérelem 2. pontjában kért információk hozzáférhetővé tételéhez fűződő nyomós közérdek nem fakad pusztán abból – feltéve, hogy bizonyítást nyer –, hogy a szóban forgó információk környezeti információknak minősülnek.

– Az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése értelmében vett környezetbe való kibocsátással kapcsolatos információk fogalmáról

197 A felperesek azt állítják, hogy az azon pontos mennyiségre vonatkozó információ, amelyben az anyagot forgalomba hozták, a környezetbe való kibocsátásra vonatkozó információnak minősül. Következésképpen az 1367/2006 rendelet 6. cikkének megfelelően ezen információ hozzáférhetővé tétele nyomós közérdekkel bír.

198 A felperesek továbbá az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (4) bekezdésének d) pontjára hivatkoznak, amely biztosítja egyrészt a környezeti információra vonatkozó kérés elutasításának lehetőséget, amennyiben az információ feltárása hátrányosan érintené „a kereskedelmi és ipari információ bizalmas jellegét, ahol ez a bizalmas jelleg méltányolható gazdasági érdekekre figyelemmel a jog által védett”, másrészt „[e] körben azonban a környezetvédelem szempontjából releváns kibocsátási adatok nyilvánosak kell hogy legyenek.”

199 Először is a környezetbe való kibocsátásra vonatkozó információk hozzáférhetővé tételét illetően emlékeztetni kell arra, hogy az 1367/2006 rendelet 6. cikke a környezeti információkhoz való hozzáférés iránti kérelmekre vonatkozó különös szabályokkal egészíti ki az 1049/2001 rendeletet (LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, fenti 145. pont, 79. pont).

200 Az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata jogi vélelmet ír elő, amely szerint a közzétételhez nyomós közérdek fűződik, amennyiben a kért információk a környezetbe való kibocsátásra vonatkoznak, kivéve ha ezek az információk vizsgálatot, különösen pedig az uniós jogból eredő kötelezettségek lehetséges megszegésére vonatkozó vizsgálatot érintenek (lásd ebben az értelemben: LPN kontra Bizottság ítélet, fenti 119. pont, 108. pont).

201 Következésképpen az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata azt írja elő, hogy az érintett intézmény, amelyhez valamely dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelemmel fordultak, tegye e dokumentumot hozzáférhetővé, amennyiben a kért információk a környezetbe való kibocsátásra vonatkoznak, még akkor is, ha e hozzáférhetővé tétel sértheti a természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekeinek, ideértve szellemi tulajdonjogait is, 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése szerinti védelmét.

202 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az intézményeknek, amennyiben tiltakozni kívánnak valamely, dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelemmel szemben, az említett kivételt szigorúan kell értelmezniük és alkalmazniuk (lásd: a Bíróság 2011. július 21-i Svédország kontra MyTravel és Bizottság ítélete, C-506/08, EBHT, I-6237. o., 75. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), oly módon, hogy az ne hiúsítsa meg a birtokukban lévő dokumentumokhoz való, a lehető legszélesebb körű nyilvános hozzáférés általános elvének érvényesülését (a Törvényszék 2011. május 24-i NLG kontra Bizottság ítélete, T-109/05 és T-444/05, EBHT, II-2479. o., 123. pont).

203 Márpedig az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata, mivel úgy tekinti, hogy amennyiben a kért információk a környezetbe való kibocsátásra vonatkoznak, azok hozzáférhetővé tételéhez olyan nyomós közérdek fűződik, amely felette áll a kivételek által védett érdekeknek, lehetővé teszi az említett általános elv konkrét végrehajtását.

204 Másodsorban, a környezetbe való kibocsátás meghatározását illetően meg kell jegyezni, hogy „a környezetbe való kibocsátás” fogalmát nem határozza meg sem Aarhusi Egyezmény, sem pedig az 1367/2006 rendelet.

205 Mindazonáltal, habár az 1367/2006 rendelet nem tartalmazza a környezetbe való kibocsátás kifejezett fogalmát, e rendelet 2. cikke (1) bekezdése d) pontjának ii. alpontja a környezeti információ fogalmának meghatározása keretében a következőket említi: „a környezetbe történő kibocsátás, bevezetés vagy egyéb módon való kijuttatás, amelyek ténylegesen vagy várhatóan hatással vannak a környezet i. alpontban említett elemeire”. Ezen „i. alpont” „a környezeti elemek állapotára” vonatkozik, nem pedig „az emberi egészség és biztonság állapotára”, amely az említett rendelkezés iv. alpontjában szerepel.

206 Még ha az 1367/2006 rendelet 2. cikke (1) bekezdésének d) pontja főszabály szerint a környezeti információ fogalmának meghatározására irányul is, e rendelkezés ii. alpontjának szövegére tekintettel azonban levonható azon következtetés, hogy kizárólag a környezetbe történő azon kijuttatás minősülhet kibocsátásnak, amely ténylegesen vagy várhatóan hatással van a környezet elemeire.

207 Egyebekben meg kell jegyezni, hogy az Aarhusi Egyezmény végrehajtási útmutatójának 2000-ben közzétett változata a kibocsátás azon fogalmára hivatkozik, amely a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelvből (HL L 257., 26. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 3. kötet, 80. o.) származik, amelynek 2. cikkének 5. pontja a kibocsátást a következőképp határozza meg: anyag, rezgés, hő vagy zaj közvetlen vagy közvetett kiengedése a létesítmény egyedi vagy diffúz forrásaiból a levegőbe, vízbe vagy a talajba; míg a létesítmény e cikk 3. pontja értelmében olyan rögzített műszaki egység, ahol különösen egy vagy több, az irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységet folytatnak.

208 A jelen ügyben – anélkül, hogy határozni kellene arról a kérdésről, hogy a környezetbe való kibocsátásnak a végrehajtási útmutatóból következő fogalma, amely valamely létesítménytől származó „kiengedést” feltételez, alkalmazható-e az 1367/2006 rendelet értelmezése során – meg kell állapítani, hogy mindenesetre valamely anyag puszta gyártása vagy forgalomba hozatala nem tekinthető ezen anyag „környezetbe való kiengedésének”, ily módon a gyártott vagy forgalmazott mennyiségre vonatkozó információ sem minősülhet a környezetbe való kibocsátásra vonatkozó információnak.

209 Elsőként meg kell jegyezni, hogy e következtetést nem vonja kétségbe a felperesek azon érvelése, mely szerint az olyan anyag, amelyet forgalomba hoztak, mindenképpen reakcióba lép a környezettel és az emberekkel, ily módon a forgalomba hozatal már környezetbe való kibocsátásnak minősül.

210 Legelőször is – amint a fenti 205. és 206. pontban kifejtett megfontolásokból következik – emlékeztetni kell arra, hogy az emberi egészséggel vagy biztonsággal való kapcsolatba lépés nem elegendő a környezetbe való kibocsátás fennállásának megállapításához, és hogy az ilyen kibocsátás a környezetbe való kiengedést feltételez, amely ténylegesen vagy várhatóan hatással van a környezet elemeire.

211 Amennyiben a felperesek azt állítják, hogy ha valamely anyagot forgalomba hoztak, az a továbbiakban már nem áll a gazdálkodó szervezet ellenőrzése alatt, kiengedhető a környezetbe és hatással lehet annak elemeire, meg kell jegyezni, hogy a kibocsátás fogalma által feltételezett környezetbe való kiengedésnek ténylegesnek, és nem csupán potenciálisnak kell lennie. Valamely anyag kibocsátásának elvont kockázata a gyártásától kezdve fennáll. Kétségtelenül nem kizárt, hogy ezen kockázat az anyag forgalomba hozatalával növekedjen. Az anyagnak sem a gyártása, sem pedig a forgalomba hozatala

nem eredményezi ezen anyag környezetbe való kibocsátását. Márpedig pusztán annak kockázata, hogy valamely anyagot kibocsáthatnak a környezetbe, nem igazolja a gyártott vagy a forgalomba hozott anyag mennyiségének környezetbe való kibocsátásra vonatkozó információkénti minősítését.

212 Ezt követően meg kell jegyezni, hogy vannak olyan anyagok, nevezetesen különösen a REACH-rendelet 3. cikkének 15. pontja szerinti intermedierek (lásd a fenti 17. pontot), amelyeket – ha a rendeltetésük szerint használnak fel – nem bocsátanak ki a környezetbe.

213 Bár az intermedierektől eltérő minden anyag életciklusának valamely időpontjában kiengedhető a környezetbe, ez mindazonáltal nem jelenti azt, hogy ezen anyagokra vonatkozóan a gyártott vagy forgalomba hozott mennyiség olyan információnak tekinthető, mint amely a környezetbe való kiengedésre vonatkozik, és ténylegesen vagy várhatóan hatással van a környezet elemeire (lásd a fenti 206. pontot).

214 A fenti megfontolásokból következően az információkérelem 2. pontja keretében kért információk nem tekinthetők úgy, hogy azok a környezetbe való kibocsátásra vonatkoznak. Ennélfogva a jelen ügyben valamely nyomós közérdek fennállása nem eredményezheti az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdése első mondatának alkalmazását.

– A fennálló különböző érdekek mérlegeléséről

215 A felperesek azt állítják, hogy az ECHA nem tartotta tiszteletben azon kötelezettséget, hogy mérlegelje a környezeti információk hozzáférhetővé tétele által szolgált közérdeket és az érintett társaságoknak a hozzáférhetővé tétel megtagadása által szolgált kereskedelmi érdekeit, azáltal hogy a REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdésének c) pontjában foglalt jogi vélelemre hivatkozott, mely szerint a pontos mennyiség hozzáférhetővé tétele sérti a kereskedelmi érdekek védelmét.

216 Ezen érvelés nem lehet eredményes.

217 Amint ugyanis a fenti 178. pontban a Törvényszék kifejtette, az ECHA az említett jogi vélelem alapján joggal feltételezte az egyes információk konkrét vizsgálata nélkül, hogy a kért információk hozzáférhetővé tétele sértené az érintett társaságok kereskedelmi érdekeinek védelmét. Ezt követően az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése végének megfelelően megvizsgálta, hogy az adott esetben nyomós közérdek igazolja-e a hozzáférhetővé tételt. Végül – az érvelésének megértéséhez elég részletes indokolás alapján – helyesen jutott arra a következtetésre, hogy nincsen ilyen nyomós közérdek.

218 E körülmények mellett el kell utasítani a felperesek arra alapított kifogását, hogy az ECHA nem vette figyelembe a szóban forgó környezeti információk hozzáférhetővé tételéhez fűződő közérdeket vagy nyomós közérdeket, és nem folytatta le helyesen az eltérő érdekek az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének vége szerinti mérlegelését.

219 A felperesek azt sem bizonyították, hogy az ECHA nem tartotta tiszteletben azon elvet, amely szerint a környezeti információkhoz való hozzáférés joga alóli kivételeket megszorítóan kell értelmezni. Ugyanis, valamely információkérelemnek – a REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdésének c) pontjában foglalt jogi vélelem alapján és a kért információk hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdek hiányában történő – elutasítása alapján nem vonható le azon következtetés, hogy a hozzáféréshez való jog alóli kivételt nem szigorúan alkalmazták.

220 Ebből következően a negyedik és az ötödik jogalapot, valamint a harmadik jogalapot, amennyiben az az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (4) bekezdésének és az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének megsértésén alapul, mint megalapozatlant el kell utasítani az információkérelem 2. pontja tekintetében.

b) A második, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) és (6) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról

A jogalap első, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) bekezdésének megsértésére alapított részéről

221 A felperesek arra hivatkoznak, hogy az ECHA nem teljesítette a harmadik személyekkel folytatandó egyeztetésre vonatkozó kötelezettségét, és ezáltal megsértette az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (4) bekezdését.

222 Emlékeztetni kell arra, hogy a harmadik személyektől származó dokumentumokat illetően az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (4) bekezdése arra kötelezi az intézményeket, hogy az érintett harmadik személyekkel egyeztessenek annak megállapítása érdekében, hogy a 4. cikk (1) vagy a (2) bekezdésben előírt valamely kivétel alkalmazható-e, kivéve ha egyértelmű, hogy a dokumentumot hozzáférhetővé kell tenni, vagy az nem tehető hozzáférhetővé. Ebből következik, hogy az intézmények nem kötelesek az érintett harmadik személyekkel egyeztetni, amennyiben egyértelmű, hogy a dokumentumot hozzáférhetővé kell tenni, vagy az nem tehető hozzáférhetővé. Az intézmények minden más esetben kötelesek a kérdéses harmadik személyekkel egyeztetni. Következésképpen az érintett harmadik személyekkel való egyeztetés főszabály szerint a harmadik személyektől származó dokumentumok esetén a hozzáférés alóli, az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (1) és (2) bekezdésében felsorolt kivételek alkalmazhatósága eldöntésének előfeltételét képezi (a Törvényszék 2004. november 30-i IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds kontra Bizottság ítélete, T-168/02, EBHT, II-4135. o., 55. pont; 2008. január 30-i Terezakis kontra Bizottság ítélete, T-380/04, az EBHT-ban nem tették közzé, 54. pont; 2012. október 3-i Jurašinović kontra Tanács ítélete, T-63/10, EBHT, 83. pont).

223 Az is felidézendő, hogy a tagállamokon kívüli harmadik személyekkel való, az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (4) bekezdésében meghatározott egyeztetés nem köti az intézményt, hanem annak mérlegelését teszi lehetővé, hogy az (1) vagy a (2) bekezdésben felsorolt valamely kivétel alkalmazható-e (Jurašinović kontra Tanács ítélet, fenti 222. pont, 87. pont).

224 Az információkérelem 2. pontját illetően az ECHA – azáltal, hogy a pontos mennyiségek hozzáférhetővé tételét azzal az indokkal tagadta meg, hogy az sértené az érintett személyek kereskedelmi érdekeinek védelmét – az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében foglalt egyik kivételt alkalmazta. Habár nem vitatott, hogy az ECHA nem egyeztetett az érintett társaságokkal, mielőtt a kérelemről határozott, a fenti 222. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a harmadik személyekkel való egyeztetés hiánya megfelel az 1049/2001 rendeletnek, ha az említett rendeletben előírt valamelyik kivétel egyértelműen alkalmazandó a szóban forgó dokumentumokra.

225 A jelen ügyben a fenti 178. pontban már megállapítást nyert, hogy az ECHA különösen a REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdésének c) pontjában foglalt jogi vélelem alapján helyesen állapította meg, hogy a szóban forgó anyagok pontos mennyiségének hozzáférhetővé tétele sértené az érintett társaságok kereskedelmi érdekeinek védelmét, és a hozzáférhetővé tételt igazoló nyomós közérdek hiányában meg kell tagadni a kért információkhoz való hozzáférést. Következésképpen meg kell állapítani, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében foglalt kivétel egyértelműen alkalmazandó a szóban forgó információkra, és így a harmadik személyekkel való egyeztetés nem volt szükséges.

226 A felperesek nem vonhatják kétségbe e következtetést a Bíróság 2010. december 16-i Stichting Natuur en Milieu és társai ítéletére (C-266/09, EBHT, I-13119. o.) való hivatkozással. A Bíróság ebben az ítéletben különösen a 2003/4 irányelvnek a hozzáféréshez való jog alóli kivételekre vonatkozó 4. cikkének értelmezéséről határozott. Az említett ítélet rendelkező részének 3. pontja szerint igaz, hogy a 2003/4 irányelv 4. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a környezeti információ hozzáférhetővé tétele által szolgált közérdek és a hozzáférés megtagadása által szolgált egyéni érdek ezen rendelkezésben előírt, egymással szembeni mérlegelését az illetékes hatóság előtti minden egyes

esetben el kell végezni, még ha a nemzeti jogalkotó általános jellegű rendelkezés útján meg is határoz olyan kritériumokat, amelyek lehetővé teszik a fennálló érdekek ezen összehasonlító értékelésének a megkönnyítését. A Bíróság ugyanakkor kimondta, hogy az Unió intézményei nem vehetnek figyelembe a jogalkotó által a REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdésének c) pontjában előírthoz hasonló jogi vélelmet, és hogy le kell folytatniuk a harmadik személyekkel való egyeztetést még abban az esetben is, ha egyértelmű, hogy a dokumentumot az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) bekezdésének szövege ellenére hozzáférhetővé kell tenni, vagy az nem tehető hozzáférhetővé.

227 A fenti elemzésből következik, hogy a második jogalap első részét el kell utasítani.

A második, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (6) bekezdésének és az arányosság elvének megsértésére alapított részről

228 Elsőként a felperesek arra hivatkoznak, hogy az ECHA nem teljesítette azon kötelezettségét, hogy megvizsgálja annak lehetőségét, hogy részleges hozzáférést adjon az egyes regisztrálók által forgalomba hozott pontos mennyiségre vonatkozó információhoz, és ezáltal megsértette az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdését.

229 Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (6) bekezdésének szövegéből következik, hogy ha a hozzáférési jog alóli kivételek bármelyike a kért dokumentumnak csak részeit érinti, a dokumentum fennmaradó részeit közzéteszik. Az arányosság elve ezenfelül megköveteli, hogy az eltérések ne haladják meg a kitűzött cél elérésére alkalmas és ahhoz szükséges mértéket (a Bíróság 2001. december 6-i Tanács kontra Hautala ítélete, C-353/99 P, EBHT, I-9565. o., 28. pont; a Törvényszék 2013. március 19-i In ‘t Veld kontra Bizottság ítélete, T-301/10, EBHT, 200. pont).

230 A Törvényszék korábban megállapította, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdése minden egyes dokumentum tartalmának konkrét és egyenkénti vizsgálatát feltételezi. Csak minden egyes dokumentum ilyen vizsgálata teheti lehetővé ugyanis az intézmény számára annak értékelését, hogy lehetséges-e a kérelmező számára részleges hozzáférést biztosítani. Elégtelennek bizonyul az olyan értékelés, amely a dokumentumok kategóriái, és nem a dokumentumokban foglalt konkrét információelemek szerint történik, mivel az intézmény által lefolytatandó vizsgálatnak lehetővé kell tennie számára annak konkrét értékelését, hogy a hivatkozott kivétel valóban alkalmazható-e az említett dokumentumokban foglalt információk összességére (lásd ebben az értelemben: Franchet és Byk kontra Bizottság ítélet, fenti 146. pont, 117. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

231 Amint a fenti 169. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból következik, azon elv, amely szerint a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem kezeléséhez szükséges vizsgálatnak konkrét és egyedi jelleggel kell rendelkeznie, azonban vannak alóla kivételek, különösen azon általános vélelem alapján, mely szerint valamely szóban forgó dokumentum hozzáférhetővé tétele sértené az 1049/2001 rendelet 4. cikkében foglalt kivételek által védett valamely érdeket. Továbbá a fenti 177. pontban a Törvényszék már kifejtette, hogy ez még inkább érvényes, amikor e vélelmet valamely jogszabályi rendelkezés, nevezetesen a jelen ügyben a REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdésének c) pontja kifejezetten előírja.

232 Amennyiben a felperesek azt állítják, hogy az ECHA az esetenkénti értékelést követően nem vette figyelembe az egyes anyagok mennyiségére vonatkozó információk hozzáférhetővé tételének lehetőségét, rá kell mutatni, hogy a REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdésének c) pontjában foglalt jogi vélelem, mely szerint a pontos mennyiség hozzáférhetővé tétele sérti az érintett személyek kereskedelmi érdekeinek védelmét, kiterjed minden szóban forgó anyagra, és hogy a felperesek nem hivatkoztak sem az anyagok összessége, sem pedig egyes anyagok vonatkozásában olyan bizonyítékokra, amelyek alkalmasak lennének a jogi vélelem megdöntésére. A felperesek olyan nyomós közérdek fennállását sem igazolták, amely legalább az anyagok egy része tekintetében igazolná a kért információk hozzáférhetővé tételét. Ezért az ECHA az esetenkénti vizsgálat lefolytatásnak

kötelezettsége nélkül tekinthette úgy, hogy az összes szóban forgó anyag pontos mennyiségére vonatkozó információra kiterjed az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében foglalt kivétel.

233 Másodsorban a felperesek válaszukban azt állítják, hogy az ECHA megsértette az arányosság elvét, mivel nem vette figyelembe az egyes anyagok mennyiségére vonatkozó információknak az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdése szerinti hozzáférhetővé tételére vonatkozó lehetőséget.

234 Az ECHA arra hivatkozik, hogy a felperesek olyan új jogalapot hoztak fel, amely elfogadhatatlan, de mindenesetre nem megalapozott.

235 Először is az elfogadhatatlanság ECHA által felhozott kérdését illetően emlékeztetni kell arra, hogy az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-a c) pontjának és 48. cikke 2. §-ának rendelkezései értelmében a keresetlevélnek tartalmaznia kell a jogvita tárgyát és a felhozott jogalapok rövid ismertetését, és hogy az eljárás további részében semmilyen új jogalapot nem lehet felhozni, kivéve ha az olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel. Mindemellett elfogadhatónak kell tekinteni azt a jogalapot, amely a keresetlevélben korábban közvetlenül vagy közvetve már előadott jogalap kibővítése, és azzal szoros összefüggésben van. Valamely jogalap alátámasztása érdekében emelt kifogás esetében hasonló megoldást kell alkalmazni (In ‘t Veld kontra Bizottság ítélet, fenti 229. pont, 97. pont).

236 Amint a fenti 229. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból következik, az érintett hatóságnak alkalmaznia kell az arányosság elvét a dokumentumokhoz való hozzáférés joga alóli eltérések alkalmazásakor. Különösen az 1049/2001 rendelet 4. cikke (6) bekezdésének célja ezen elv tiszteletben tartásának előmozdítása, lehetővé téve a részleges hozzáférhetővé tételt, ha kizárólag a kért dokumentum egy részét érinti a hozzáférés joga alóli kivétel, annak érdekében, hogy ne haladják meg a kitűzött cél elérésére alkalmas és ahhoz szükséges mértéket. Ezzel összefüggésben a felpereseknek az arányosság elvére való hivatkozása nem új jogalapnak minősül, hanem olyan kifogásnak, amely pontosítja az 1049/2001 rendelet 4. cikke (6) bekezdésének megsértésére alapított jogalapot. Lényegében a felperesek arra hivatkoznak, hogy e rendelkezés megsértésével az ECHA egyben megsértette az arányosság elvét is.

237 Következésképp az arányosság elvének megsértésére vonatkozó kifogás elfogadható.

238 Ezt követően, az érdemet illetően meg kell azonban állapítani, hogy e kifogás nem megalapozott, mivel az ECHA nem sértette meg az arányosság elvének követelményeit, amikor az esetenkénti vizsgálatot követően csak a kért információk egy részéhez adott hozzáférést.

239 A fenti 232. pontban a Törvényszék már kifejtette, hogy a REACH-rendelet 118. cikke (2) bekezdésének c) pontjában foglalt jogi vélelemre tekintettel az ilyen esetenkénti vizsgálat nem volt szükséges. E rendelkezés nem lépi túl a kitűzött cél, vagyis a kereskedelmi érdekek védelmének elérésére alkalmas és ahhoz szükséges mértéket.

240 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a jogi vélelem nem feltétlenül akadályozza meg a kért információhoz való hozzáférést, hanem fennáll a lehetőség, hogy adott esetben olyan bizonyítékokra hivatkozzanak, amelyek alkalmasak e vélelem megcáfolására, vagy pedig hogy bizonyítsák a kért információk teljes vagy részleges hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdek fennállását (lásd analógia útján a fenti 172. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Egyebekben az ECHA mindenképpen köteles a REACH-rendelet 119. cikke (2) bekezdése b) pontjának megfelelően közzétenni azon összmennyiségi tartományt, amelyre az anyagot regisztrálták. Így a REACH-rendelet bizonyos mértékben lehetővé teszi a valamely anyag mennyiségére vonatkozó információkhoz való hozzáférést, még ha a pontos mennyiséget nem is teszik hozzáférhetővé.

241 A fenti megfontolásokból következik, hogy a második jogalap második részét, és ennélfogva az említett jogalapot egészében el kell utasítani, amennyiben az az információkérelem 2. pontjának elutasítására vonatkozik.

242 Ebből következően a kereset nem megalapozott, amennyiben az az információkérelem 2. pontjának elutasítására vonatkozik.

4. *A második, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról, valamint a harmadik, az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (1), (3) és (4) bekezdésének, továbbá az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról, amennyiben e jogalapok az információkérelem 3. pontját érintik*

a) A második, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról

243 A felperesek azt állítják, hogy az ECHA nem tartotta tiszteletben az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (4) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

244 Konkrétabban a felperesek azt állítják, hogy az ECHA feladata lett volna egyeztetni a bizalmas kezelés iránti kérelmet benyújtó regisztrálókkal az összmennyiségi tartomány hozzáférhetővé tételének megtagadásával kapcsolatban. Hozzáfűzik, hogy a többi regisztrálót illetően ez az egyeztetés nem volt szükséges, mivel nyilvánvaló volt, hogy nincs semmilyen indok a kért információhoz való hozzáférés megtagadására.

245 Az ECHA azt állítja, hogy a harmadik személyekkel való egyeztetés nem volt szükséges, mivel nem volt köteles harmadik személyekkel egyeztetni olyan információkról, amelyek nem voltak a birtokában. Ráadásul még ha rendelkezett volna is ezen információkkal, azokra kizárólag a REACH-rendelet 119. cikkében szereplő, az interneten való közzétételt szabályozó különös rendelkezések vonatkoznak.

246 Egyrészt emlékeztetni kell arra, hogy a REACH-rendelet 119. cikke (2) bekezdése b) pontjának megfelelően az összmennyiségi tartományra vonatkozó információkat közzéteszik az interneten, kivéve az olyan bizalmas kezelés iránti kérelem esetét, amelynek megalapozottságát elismerte az ECHA.

247 Másrészt rá kell mutatni, hogy az 1049/2001 rendelet a 2. cikke (3) bekezdésének megfelelően alkalmazandó „az intézmény birtokában lévő dokumentumokra […], amely dokumentumokat az intézmény állított ki, vagy azok hozzá érkeztek, és amelyek az Európai Unió tevékenységi területeire vonatkoznak,” és hogy a REACH-rendelet 118. cikkének (1) bekezdése szerint „[a]z [ECHA] birtokában lévő dokumentumok tekintetében az 1049/2001[…] rendeletet kell alkalmazni.” Ebből következően az intézmények dokumentumaihoz az 1049/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdése szerint való hozzáférés joga csak létező és az érintett intézmény birtokában lévő dokumentumokra vonatkozik (Strack kontra Bizottság ítélet, fenti 105. pont, 38. pont).

248 A jelen ügyben a ChemSec az információkérelem 3. pontjában azon összmennyiségi tartományra vonatkozó információkhoz kért hozzáférést, amelyre a 356 szóban forgó anyagot regisztrálták, mégpedig arra az esetre, ha az információkérelem 2. pontjában szereplő információkhoz, nevezetesen ezen anyagok pontos mennyiségéhez való hozzáférés nem lenne lehetséges (lásd a fenti 35. pontot).

249 A megtámadott határozat 1. pontjának c) alpontjában az ECHA megerősítette, hogy „a kért dokumentum nem szerepel sem az adatbázisokban, sem pedig a dokumentáció[i]ban”, és hogy az 1049/2001 rendelet a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmek megválaszolása érdekében nem írja elő a dokumentumok előállításának kötelezettségét. Márpedig ahhoz, hogy a felperesnek átadhassa ezt a dokumentumot – amennyiben a regisztrálási kérelmeket valóban mindegyik anyag tekintetében benyújtották, – összesítenie kellett volna az egyes regisztrálási dokumentációkban szereplő információkat, és ki kellett volna számítania a szóban forgó anyagok mennyiségeinek össztartományát.

Rámutatott arra, hogy ugyanez érvényes a kérelemben szereplő minden egyes anyag tekintetében az anyagok pontos összesített mennyiségi tartományához való hozzáférésre is, amennyiben a kérelmet így kell értelmezni. Az ECHA ugyanakkor hozzáfűzte, hogy a kérelemben felsorolt anyagok egyedi dokumentációiból összegyűjtette a mennyiségi tartományra vonatkozó információkat. Leveléhez csatolt egy, ezen információkat tartalmazó táblázatot, és pontosította emellett, hogy „[a]z összmennyiségi tartomány megállapítására alkalmazott módszer […] kidolgozás alatt áll”, és hogy „nem tudja biztosítani az említett, manuálisan összeállított információk pontosságát.”

250 A felperesek megjegyzik, hogy nem kapták meg a kért információkat, mivel a kérelmük a regisztrálónkénti mennyiségi tartományokra, és nem a jóváhagyott adatokra vonatkozott. Hozzáfűzik, hogy a REACH-rendelet 119. cikke (2) bekezdésének b) pontja megköveteli, hogy az ECHA tegye közzé az összmennyiségi tartományt minden egyedi regisztrálóra vonatkozóan. Ezen kívül, habár a felperesek nem állítják, hogy az ECHA birtokában volt az összmennyiségi tartományoknak, úgy tekintik, hogy az ECHA-nak rendelkeznie kellett ezen adatokkal, mivel a REACH-rendelet 119. cikke (2) bekezdése b) pontjának megfelelően köteles volt azokat hozzáférhetővé tenni.

251 Rá kell mutatni, hogy a megtámadott határozat meghozatalának időpontjában, az ECHA még nem határozta meg az összmennyiségi tartományok megállapításának módszertanát, és ezért nem adhatott helyt a felperesek ezen adatokhoz való hozzáférés iránti kérelmének.

252 Azt is meg kell jegyezni, hogy a REACH-rendelet nem a dokumentumokhoz való hozzáférés jogával kapcsolatban írja elő az említett rendelet 119. cikke (2) bekezdésének b) pontjából eredő kötelezettséget, amely jog az 1049/2001 rendelet 2. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett REACH-rendelet 118. cikkének (1) bekezdésében szerepel. A dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem útján nem lehet tehát előírni az interneten való közzétételre vonatkozó kötelezettség tiszteletben tartását (lásd ebben az értelemben, analógia útján: Strack kontra Bizottság ítélet, fenti 105. pont, 44. pont). Ebből a szempontból tekintve a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem nem kötelezheti az ECHA-t arra, hogy bizonyos adatokat állítson elő, amelyek nem léteznek, még ha ezen adatok közzétételét elő is írja a REACH-rendelet 119. cikke.

253 Ennélfogva az ECHA jogosult volt az információkérelem 3. pontjának azzal az indokkal történő elutasítására, hogy nem rendelkezik a kért információkkal. Mivel nem volt köteles harmadik személyekkel egyeztetni olyan információkról, amelyek nem voltak a birtokában, nem róható fel az ECHA-nak, hogy megsértette az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (4) bekezdését.

254 Ebből következően a második jogalapot el kell utasítani, amennyiben az az információkérelem 3. pontját érinti.

b) A harmadik, az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (1), (3) és (4) bekezdésének, valamint az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról

255 A felperesek azt kifogásolják, hogy az ECHA megsértette az Aarhusi Egyezmény 4. cikkének (1), (3) és (4) bekezdését, valamint az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdését, mivel megtagadta tőlük az azon vegyi anyagokra vonatkozó információkhoz való hozzáférést, amelyek az információkérelmük tárgyait képezték.

256 Amennyiben a harmadik jogalap szintén az információkérelem 3. pontjára irányul, emlékeztetni kell arra, hogy az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-ának c) pontja értelmében a keresetlevélnek tartalmaznia kell a felhozott jogalapok rövid ismertetését. Ennek kellően világosnak és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye az alperes részére védekezésének előkészítését, és hogy a Törvényszék adott esetben további erre vonatkozó információ nélkül gyakorolhassa bírósági felülvizsgálati jogkörét. Ennélfogva a felperesnek a keresetlevélben egyértelműen ki kell fejtenie azt a

jogalapot, amelyre a keresetet alapították, így nem felel meg az eljárási szabályzatban támasztott követelményeknek, ha csak elvontan utalnak rá (a Törvényszék 2013. szeptember 12-i Besselink kontra Tanács ítélete, T-331/11, 38. pont).

257 Márpedig meg kell állapítani, hogy a felperesek annak hivatkozására szorítkoznak, hogy az információkérelem környezeti információkra vonatkozik, és hogy az ilyen információkhoz való hozzáférés joga alóli eltéréseket az Aarhusi Egyezmény, valamint az 1367/2006 rendelet szabályozza. A felperesek azonban nem fejtik ki, hogy az Aarhusi Egyezmény vagy az 1367/2006 rendelet miként akadályozhatná meg azt, hogy az ECHA elutasítsa az információkérelem 3. pontját azzal az indokkal, hogy a kért információk nincsenek a birtokában. A kérdéses jogalap bemutatása nem teszi lehetővé tehát annak meghatározását, hogy állítólagosan milyen jogsértés történt, oly módon, hogy lehetővé tegye a Törvényszék számára felülvizsgálata gyakorlását.

258 Így a harmadik jogalapot az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-a c) pontjának megfelelően mint elfogadhatatlant kell elutasítani, amennyiben az az információkérelem 3. pontját érinti.

259 Végezetül meg kell jegyezni, hogy az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (3) bekezdésének a) pontja kifejezetten előírja, hogy a környezetre vonatkozó információk iránti kérelem megtagadható, ha azon hatóság, amelyhez a kérelmet címezték, nincs a kért információk birtokában. Az 1367/2006 rendelet 3. cikkének első bekezdése értelmében „[a]z [1049/2001] rendeletet alkalmazni kell […] a közösségi intézmények és szervek birtokában levő környezeti információhoz való hozzáférés iránti bármely kérelemre," amiből levonható az a következtetés is, hogy e hivatkozás csak a létező és az érintett intézmény birtokában lévő dokumentumokra vonatkozik. Ennélfogva akár feltételezve azt, hogy az összmennyiségi tartományok környezeti információknak minősülnek, e körülmény nem kérdőjelezheti meg az információkérelem 3. pontja elutasításának jogszerűségét.

260 Ebből következően a keresetet el kell utasítani, amennyiben az az információkérelem 3. pontját érinti.

261 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy az információkérelem 1. pontját illetően már nem kell határozni a keresetről, amennyiben azon nevek és elérhetőségek, amelyeknek a felperesek a hozzáférhetővé tételét kérték, hozzáférhetők voltak az ECHA honlapján 2014. április 23-án (lásd a fenti 121. pontot). Ami az információkérelem 1. pontjának tárgyát képező többi információt illeti, a keresetnek helyt kell adni (lásd a fenti 164. pontot), és a megtámadott határozat ezen részét meg kell semmisíteni.

262 Az információkérelem 2. és 3. pontját illetően viszont el kell utasítani a keresetet.

A költségekről

263 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (3) bekezdése alapján részleges pernyertesség esetén mindegyik fél maga viseli saját költségeit. Azonban, ha az ügy körülményei alapján indokoltnak látszik, a Törvényszék határozhat úgy, hogy a fél saját költségein felül viseli a másik fél költségeinek egy részét is. Egyébiránt az eljárási szabályzat 137. cikke alapján, ha az eljárás okafogyottá válik, a költségekről a Törvényszék szabad mérlegelése szerint határoz.

264 Mivel a jelen ügyben a Törvényszék részben helyt adott a keresetnek, úgy kell határozni, hogy a felperesek, az ECHA és a CEFIC viselik saját költségeiket.

265 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében továbbá az eljárásba beavatkozó intézmények maguk viselik saját költségeiket. Következésképpen a Bizottság szintén viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

1) Már nem kell határozni az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) 2011. március 4-i határozatának megsemmisítése iránti kereset azon részéről, amely megtagadta az információkérelem 1. pontjában kért információk hozzáférhetővé tételét, amennyiben az 6611 társaságnak az interneten 2014. április 23-án hozzáférhető nevére és elérhetőségeire vonatkozik.

2) A Törvényszék megsemmisíti az ECHA 2011. március 4-i határozatának azon részét, amely megtagadta az információkérelem 1. pontjában kért információk hozzáférhetővé tételét, amennyiben az a 2014. április 23-án még nem hozzáférhetővé tett információkra vonatkozik.

3) A Törvényszék a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.

4) A felek, ideértve az Európai Bizottságot és a European Chemical Industry Councilt (CEFIC), viselik saját költségeiket.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Kihirdetve Luxembourgban, a 2015. szeptember 23-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

Jogi háttér 2

A – Nemzetközi jog 2

1. TRIPS-megállapodás 2

2. Az Aarhusi Egyezmény 3

B – Az uniós jog 4

1. Az 1049/2001 rendelet 5

2. A 2003/4 irányelv 7

3. A REACH-rendelet 7

4. Az 1367/2006 rendelet 11

A jogvita előzményei et megtámadott határozat 13

Az eljárás és a felek kérelmei 18

A jogkérdésről 19

A – Az elfogadhatóságról 19

1. Az elfogadhatatlansági kifogásról 19

2. A kereset tárgyának elfogadhatatlanságára alapított elfogadhatatlansági kifogás 22

B – A jogvita tárgyának fenntartásáról, amennyiben az az információkérelem azon részére vonatkozik, amely a regisztrálóknak a kereset benyújtását követően hozzáférhetővé tett nevére és elérhetőségeire vonatkozik 23

C – Az ügy érdeméről 24

1. Az első, az információkérelem 1., 2. és 3. pontja vonatkozásában az1049/2001 rendelet 8. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról 25

2. A negyedik és az ötödik jogalapról, amelyek közül a negyedik jogalap az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésének és 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének megsértésén alapul, illetve az ötödik jogalap az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése utolsó albekezdésének és 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének megsértésén alapul, amennyiben e jogalapok az információkérelem 1. pontját érintik 27

a) Az első, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésének megsértésére alapított részről 27

b) A második, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének megsértésére alapított részről 29

3. A második, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) és (6) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról; a harmadik, az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (4) bekezdésének és az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról; a negyedik, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésének megsértésére alapított jogalapról; valamint az ötödik, az 1049/2001 rendelet4. cikke (2) bekezdése utolsó albekezdésének megsértésére alapított jogalapról, amennyiben e jogalapok az információkérelem 2. pontját érintik 30

a) A harmadik, az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (4) bekezdésének és az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról; a negyedik, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésének megsértésére alapított jogalapról; valamint az ötödik, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése utolsó albekezdésének megsértésére alapított jogalapról 30

A kereskedelmi érdekeinek védelmének sérelméről 30

A hozzáférhetővé tételt igazoló nyomós közérdekfennállásáról 32

– A nyomós közérdek fennállásáról környezeti információk iránti kérelem esetén . 33

– Az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése értelmében vett környezetbe való kibocsátással kapcsolatos információk fogalmáról 35

– A fennálló különböző érdekek mérlegeléséről 37

b) A második, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) és (6) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról 38

Az első, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) bekezdésének megsértésére alapított részről 38

A második, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (6) bekezdésének és az arányosság elvének megsértésére alapított részről 39

4. A második, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról, és a harmadik, az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (1), (3) és (4) bekezdésének, valamint az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról, amennyiben azok az információk iránti kérelem 3. pontjára vonatkoznak 41

a) A második, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról 41

b) A harmadik, az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (1), (3) és (4) bekezdésének, valamint az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének megsértésé jogalapról 43

A költségekről 43